

Brüsszel, 2018. szeptember 13.
(OR. en)

12137/18

PUBLIC 57
INF 166

FELJEGYZÉS

Tárgy: A TANÁCS JOGI AKTUSAINAK HAVI JEGYZÉKE, 2018. MÁJUS

Ez a dokumentum a Tanács által 2018 májusában elfogadott jogi aktusok¹ jegyzékét tartalmazza²³.
Tájékoztatást nyújt a jogalkotási aktusok elfogadásáról, ezen belül:

- az elfogadás időpontjáról,
- a releváns tanácsi ülésről,
- az elfogadott dokumentum számáról,
- a Hivatalos Lapra történő hivatkozásról,
- az alkalmazandó szavazási szabályokról, a szavazás eredményéről, valamint adott esetben a szavazás indokolásáról és a Tanács jegyzőkönyvében rögzített nyilatkozatokról.

¹ A könnyű visszakereshetőség érdekében a jegyzék tartalmazza a Tanács napirendjeiben használt rövid címeket is (*dőlt betűvel* szedve).

² Bizonyos, korlátozott hatályú jogi aktusok – mint például eljárási határozatok, kinevezések, nemzetközi megállapodások által létrehozott szervek határozatai, egyedi költségvetési határozatok stb. – kivételével.

³ A rendes jogalkotási eljárással elfogadott jogalkotási aktusok esetében a jogalkotási aktust elfogadó tanácsi ülés időpontja és a szóban forgó jogi aktus tényleges dátuma eltérhet egymástól, mivel a rendes jogalkotási eljárással elfogadott jogalkotási aktusok csak azt követően minősülnek elfogadottnak, hogy azokat a Tanács elnöke, az Európai Parlament elnöke, valamint a két intézmény főtitkára is aláírta.

A dokumentum továbbá a nem jogalkotási aktusok elfogadására vonatkozóan a Tanács döntése nyomán nyilvánosságra hozott információkat is tartalmaz.

A dokumentum a Tanács honlapján is elérhető az alábbi linken:

[A Tanács jogi aktusainak havi jegyzékei \(jogi aktusok\)](#)

A jegyzékben szereplő dokumentumokat a Tanács nyilvános dokumentum-nyilvántartásából lehet lekérni: [Dokumentumok és kiadványok](#)

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy ez a dokumentum kizárólag tájékoztatási célokat szolgál, hitelesnek csak a Tanács jegyzőkönyvei minősülnek. Ezek a Tanács honlapján érhetők el az alábbi linken: [A Tanács jegyzőkönyvei](#)

INFORMÁCIÓK A TANÁCS ÁLTAL 2018 MÁJUSÁBAN ELFOGADOTT JOGI AKTUSOKRÓL	
2018. május 7-én lezárult írásbeli eljárások	
NEM JOGALKOTÁSI AKTUSOK	
JOGI AKTUS	DOKUMENTUM / NYILATKOZATOK
A Tanács 2018. május 7-i (KKBP) 2018/694 végrehajtási határozata a jemeni helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/932/KKBP határozat végrehajtásáról HL L 117., 2018.5.8., 17. o.	8522/18
A Tanács 2018. május 7-i (EU) 2018/689 végrehajtási rendelete a jemeni helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló 1352/2014/EU rendelet 15. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról HL L 117., 2018.5.8., 1. o.	8525/18
2018. május 8-án lezárult írásbeli eljárások	
NEM JOGALKOTÁSI AKTUSOK	
JOGI AKTUS	DOKUMENTUM / NYILATKOZATOK
A Tanács 2018. május 8-i (KKBP) 2018/699 végrehajtási határozata a Közép-afrikai Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2013/798/KKBP határozat végrehajtásáról HL L 117I., 2018.5.8., 3. o.	8584/18
A Tanács 2018. május 8-i (EU) 2018/698 végrehajtási rendelete a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 224/2014/EU rendelet 17. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról HL L 117I., 2018.5.8., 1. o.	8585/18

Az Európai Unió Tanácsának 2018. május 14-én, Brüsszelben tartott 3615. ülése (Általános Ügyek)

JOGALKOTÁSI AKTUSOK

JOGI AKTUS	DOKUMENTUM	SZAVAZÁSI SZABÁLY	SZAVAZATOK
<i>A Tanács álláspontja az 1/2018. sz. költségvetés-módosítási tervezetről</i> A Tanács álláspontja a 2018. évi költségvetésre vonatkozó 1. sz. költségvetés-módosítási tervezetről, amely a Görögországnak, Spanyolorzágnak, Franciaországnak és Portugáliának szóló segítségnyújtás céljából az EU Szolidaritási Alapjának igénybevételéről szóló javaslatot kíséri	8107/18	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: tartózkodott: UK
<i>A negyedik pénzmossási irányelv felülvizsgálata</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/843 irányelve a pénzügyi rendszerek pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 156., 2018.6.19., 43. o.	72/17	minősített többség	valamennyi tagállam mellette

A Bizottság nyilatkozata

„A Bizottság sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a felülvizsgált irányelv nem biztosít ugyanolyan szintű átláthatóságot a nyereségorientált bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók tényleges tulajdonosai vonatkozásában, mint a társaságok és más jogi személyek esetében.

A Bizottság hangsúlyozza, hogy az uniós jog és az indokolási kötelezettség általános elvei fényében rendkívül fontos, hogy az uniós jogszabályok elegendő, konkrét, megfelelő és jogilag megalapozott indokot tartalmazzanak a központi nyilvántartásokban szereplő tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés tekintetében. Az indokolásban világosan és egyértelműen be kell mutatni a jogszabály szerzőjének indokait, ezáltal lehetővé téve, hogy az érintett személyek megbizonyosodhassanak annak indokoltságáról, és hogy az illetékes bíróságok gyakorolhassák felülvizsgálati jogkörüket. A Bizottság úgy véli, hogy a társaságok és vállalkozások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférés biztosítása a társasági ügyek átláthatóságának általános szükségessége miatt indokolt a harmadik felek érdekeinek védelme érdekében, és véleménye szerint az irányelv ezen aspektusa az EUMSZ 50. cikkével van összefüggésben. Sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Parlament és a Tanács úgy vélte, hogy ezt a szempontot csak pozitív mellékhatásnak kell tekinteni, amely nem teszi szükségessé, hogy az EUMSZ 50. cikke további jogalként szolgáljon.

Figyelembe véve azonban, hogy az EUMSZ 114. cikke egyetlen jogalként történő kiválasztása jelen esetben nem jár jogi következményekkel, a Bizottság elfogadhatónak tartja az irányelv végleges változatát.”

A Bizottság nyilatkozata

„A Bizottság hangsúlyozza a tényleges tulajdonos azonosításának és ellenőrzésének szükségességét, szem előtt tartva, hogy az irányelvben meghatározott konkrét részvényesi vagy tulajdonosi részesedési küszöbértékek csupán tájékoztató jellegűek, és a figyelembe veendő tényezők közül csak az egyiket jelentik. Az aktív üzleti tevékenységet nem folytató nem pénzügyi szervezetek jelentette eredendő kockázat fényében a kötelezett szolgáltatóknak ezért alacsonyabb küszöbértéket kell alkalmazniuk a tényleges tulajdonos megállapítása tekintetében. Ez különösen az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó személyek részhalmazát képező passzív nem pénzügyi szervezetekre érvényes, a közigazgatási együttműködésről szóló irányelvben meghatározottak és az OECD automatikus információcseréről szóló nemzetközi standardjában (AEOI) említettek szerint.”

Ausztria nyilatkozata

„Ausztria számára komoly aggodalomra ad okot az, hogy a szöveg a jelenlegi formájában nem segíti a tényleges tulajdonosokkal kapcsolatos átláthatóság növelését, amire pedig szükség lenne annak érdekében, hogy a bizalmi vagyonkezelést ne lehessen pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozása céljára felhasználni. Egyértelműen szükség lenne a tényleges tulajdonosokra vonatkozó nyilvános központi nyilvántartások létrehozására a bizalmi vagyonkezelés esetében, mégpedig abban a tagállamban, amelynek jogszabályai irányadóak a bizalmi vagyonkezelőre nézve ((EU) 2015/849 irányelv, 31. cikk). Sajnálatos módon a jelenlegi szöveg még jobban növeli a bizalmi vagyonkezelők tényleges tulajdonosai tekintetében fennálló átláthatósági hiányt, mivel a bizalmi vagyonkezelők egyes típusai esetében a tényleges tulajdonosok anonimitásáról rendelkezik. Ennélfogva Ausztria szorgalmazza a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem jövőbeli keretrendszere tekintetében felvázolt ezen nyilvánvaló hiányosság orvoslását.”

Hollandia nyilatkozata

„Hollandia támogatja a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv módosításáról szóló irányelvet, ugyanakkor aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a tagállamoknak 20 hónapos átültetési időszak áll rendelkezésére a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi megoldások tényleges tulajdonosaira vonatkozó adatok nyilvántartásának létrehozásához. Fontos, hogy az egyes tagállamok gyorsan befejezzék a módosítások átültetését és végrehajtását. Mindazonáltal azon tagállamokban – köztük Hollandiában –, amelyekben a bizalmi vagyonkezelési konstrukciókat és a hasonló jogi megoldásokat nem szabályozza a nemzeti jog, és ahol a bizalmi vagyonkezelőkre vonatkozóan még nem áll fenn nyilvántartási kötelezettség, túlságosan szigorú követelménynek tűnik az, hogy a tényleges tulajdonosok adatait tartalmazó működő nyilvántartásokat kelljen létrehozni ezen módosító irányelv hatálybalépését követő 20 hónapon belül.”

<i>LULUCF-rendelet</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/841 rendelete a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 156., 2018.6.19., 1. o.	68/17	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: ellene szavazott: PL tartózkodott: LV
--	-------	--------------------	--

Lettország és Litvánia nyilatkozata

„Lettország és Litvánia nagyra értékeli az észtt elnökség arra irányuló törekvését, hogy a földhasználati ágazatot (földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás, LULUCF) integrálja a 2020 utáni időszakra vonatkozó éghajlat-politikai keretbe.

A végleges kompromisszumos szöveg tanulmányozása során azonban mindkét ország aggodalommal vett tudomást a vizes élőhelyekre vonatkozó, 2026-tól kezdődő elszámolási kötelezettségről.

Természetesen fontos leszögezni, hogy a vizes élőhelyek hatékony ökoszisztémákként fontos szerepet töltenek be a szén-dioxid-tárolásban.

Ugyanakkor a földrajzi feltételek miatt az uniós átlaghoz viszonyítva jelentősen magasabb arányban találhatók vizes élőhelyek Észak-Európában és egyes nyugat-európai országokban.

Ez pedig értelemszerűen kiemelten fontossá teszi e földterületeket az éghajlatváltozási célszámok meghatározása – illetve a negatív egyenleg tilalmának tiszteletben tartása – tekintetében, csakúgy mint a hatékony és fenntartható erőforrás-gazdálkodás vonatkozásában.

Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye értelmében az országoknak „az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokhoz készült, a vizes élőhelyekre vonatkozó 2013. évi kiegészítést” tanácsos használniuk a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyeikről származó kibocsátásokról és elnyeléséről történő jelentéstétel során. Az uniós tagállamok eddig más-más mértékben hajtották végre a vizes élőhelyekre vonatkozó 2013. évi kiegészítést.

Egyre nagyobb jelentőséggel bír az, hogy országaink előrelépést érjenek el a vizes élőhelyekre vonatkozó 2013. évi kiegészítés végrehajtásában, mivel ez esetben a célszámok teljesítését összevethetően kell rögzíteni, illetve pénzügyi vonatkozásokkal kapcsolatos kérdésekről is szó van.

Ahhoz, hogy szilárd és átlátható elszámolási rendszert biztosítsunk, a kötelező elszámolás alkalmazását megelőzően valamennyi tagállamban azonos iránymutatásokat kell alkalmazni a vizes élőhelyekre vonatkozóan.

Ezen túlmenően lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy komoly erőfeszítések és elegendő időráfordítás révén

pontos nemzeti adatokhoz jussanak a vizes élőhelyeken folytatott gazdálkodásról és csökkentsék a bizonytalanságokat. E tekintetében még mindig jelentős mennyiségű munkára van szükség; továbbá

egyes – mérsékelt éghajlati övezetbeli – régiók tekintetében azonosítsák a nemzeti tényezőket, különösen azért, mert a vizes élőhelyekre vonatkozó 2013. évi kiegészítésben szereplő nemzeti tényezők tekintetében nagymértékű a bizonytalanság. Megfelelő mértékű uniós tudományos és módszertani támogatást kell biztosítani a tagállamok számára.

A vázolt körülmények figyelembevételével felkérjük az Európai Bizottságot, hogy a rendelet küszöbön álló módosítása során vegye tekintetbe a vizes élőhelyeken folytatott gazdálkodás keretébe tartozó kibocsátások és elnyelések becsléséhez szükséges pontos adatok és nemzeti kibocsátási tényezők esetleges hiányát, valamint biztosítsa, hogy a tagállamok elegendő időt kapjanak ezek beszerzésére.”

Lengyelország nyilatkozata

„Lengyelország mély csalódottságának ad hangot a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadott változatával kapcsolatban. A jogszabály nem tükrözi kellőképpen azt, hogy az erdei ökoszisztémák Európa legnagyobb és legfontosabb szénelnyelői. Az, hogy az erdőkre vonatkozó referenciaszint a 2000 és 2009 közötti rövid időszak alapján került meghatározásra a gazdálkodás alatt álló erdők vonatkozásában, olyan önkényes döntés, amely egyes országok számára előnnyel jár, másoknak azonban hátrányos, mivel ez az időszak az utóbbiak erdőgazdálkodása szempontjából nem kellően reprezentatív. Ezen túlmenően a tagállamokban folyó erdőgazdálkodásról torz kép alakult ki, egyrészt azért, mert az elszámolási rendszer alapjául az ismertetett módon létrehozott, erdőkre vonatkozó referenciaszint szolgál, másrészt pedig azért, mert a kompenzációs mechanizmus elosztási kulcsának alapja az erdősültségi paraméter, annak ellenére, hogy ez mindössze egy az erdészeti ágazathoz kapcsolódó számos paraméter közül. A vázolt elszámolási módszer eredményeként negatív egyenleg jöhet létre, pedig a tényleges helyzet az, hogy az erdei biomassza-források növekednek a valós nettó elnyeléseknek köszönhetően.

Amennyiben az erdei ökoszisztémák által az éghajlatváltozás tekintetében biztosított hosszú távú előnyök nem kapnak elegendő mértékű elismerést annak ellenére, hogy a kitermelt faanyag sokkal kisebb mennyiségű az éves növedéknél, akkor nagyon korlátozottak lesznek az erdőgazdálkodásba és a faalapú iparágakba történő beruházások. Ez pedig megkérdőjelezi az erdők és a faanyagok szerepének jelentőségét az EU jövőbeli zöld gazdaságában. Az EU-nak elő kellene segítenie az uniós erdei erőforrások felhasználását, nemcsak mint környezetbarát megoldást, hanem mint ahhoz hozzájáruló tényezőt, hogy az erdők jelentősebb szerepet tölthessenek be a régió biogazdaságában és fenntartható fejlesztésében. A fakitermelés korlátozása az Unióban elkerülhetetlenül ahhoz fog vezetni, hogy az Unión kívülről érkező faanyagimport megnövekszik.

Lengyelország ezen túlmenően mély aggodalmának ad hangot a jelenlegi számviteli keretnek a gazdálkodás alatt álló erdőterületekre vonatkozó rugalmassági mechanizmus tekintetében fennálló struktúrájával kapcsolatban (11. cikk), mivel ez megfosztja a tagállamokat attól a lehetőségtől, hogy – a 7. cikkben foglalt feltételekkel és a közös kötelezettségvállalási rendelet III. mellékletében meghatározott korlátozások figyelembevételével – alkalmazzák a rugalmassági mechanizmust a LULUCF-ágazat és a közös kötelezettségvállalási rendelet alá tartozó ágazatok között. A kompenzációs mechanizmus egységeinek felhasználása magával hozza a közös kötelezettségvállalási rendelet 7. cikkének alkalmazásától való tartózkodást.

Lengyelország értelmezése szerint mindez ellentmond az arra irányuló eredeti szándéknak, hogy az uniós klímapolitika végrehajtása tekintetében megerősítsék az erdészet szerepét, mivel fennáll annak az indokolt kockázata, hogy azért kerül meghatározásra, hogy mely feltételek mellett lehet használni a kompenzációs mechanizmust a gazdálkodás alatt álló erdei területek esetében, hogy kevésbé lehessen alkalmazni a LULUCF-ágazat és a közös kötelezettségvállalási rendelet hatálya alá tartozó ágazatok közötti rugalmasság egyedi korlátait, ami aztán a csökkentési célérték emelésének egyik további kiváltó oka lenne. Az említettek, valamint a negatív egyenleg tilalmának uniós szintű megvalósulására vonatkozó feltétel mély aggodalomra adnak okot, mivel e feltétel teljesítése nagymértékben meghaladja az egyes tagállamok cselekvőképességének határait, aminek Lengyelország véleménye szerint nem szabadna bekövetkeznie.”

Portugália nyilatkozata

„Portugália elfogadja az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament között létrejött megállapodást. Mindazonáltal hangsúlyozni kívánjuk, hogy fenntartásaink maradtak az ágazatra vonatkozó megközelítéssel kapcsolatban.

Amint már a vita kezdetén is hangsúlyoztuk, a LULUCF-ágazatot olyan módon kell teljes mértékben integrálni a klímapolitikába, hogy kezelje annak problémáit és valós kibocsátáscsökkentéseket eredményező kezdeményezéseket indítson be, valamint elősegítse a szénmegkötést. A LULUCF-ágazat alapvető jelentőségű a Párizsi Megállapodásban előírt karbonsemlegességi célnak, illetve Portugália 2050-re kitűzött saját karbonsemlegességi céljának a megvalósítása szempontjából.

Azt is kiemeltük már a kezdetekkor, hogy számos lehetőség és cselekvési mód adódik arra, hogy tökéletesítsük a Kiotói Jegyzőkönyv struktúrája keretében kidolgozott rendszert, amely már bizonyította, hogy feleslegesen bonyolult, és csupán nagyon korlátozott mértékben képes teret adni a valós cselekvésnek.

A végeredmény a fokozott bizonytalanság lett, nevezetesen az erdőkre vonatkozó referenciaszintek kiszámításában. A szöveg továbbá túlmutat a száradék külön elszámolására vonatkozó nemzetközi iránymutatásokon is.

Ez a két aspektus összetettséget vezet be a rendelet tekintetében, nehezebbé téve annak értelmezését és végrehajtását.

Portugália hangsúlyozza azt is, hogy a vizes élőhelyek kötelező elszámolása jelentős erőfeszítést követel néhány olyan tagállamtól, amelyeknek vizes élőhelyei elhanyagolható emisszióforrást jelentenek.

Nézetünk szerint 2030 után – a végrehajtási tapasztalatokra és a Párizsi Megállapodást aláíró más országok által jelenleg követett megbízható megközelítésekre építve – jelentősen javítani tudjuk majd a meglévő rendszert.”

<i>Rendelet a közös kötelezettségvállalásról</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/842 rendelete a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 156., 2018.6.19., 26. o.	3/18	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: ellene szavazott: LT, MT tartózkodott: LV, PL
Litvánia nyilatkozata „Litvánia elkötelezett támogatója a Párizsi Megállapodás végrehajtásának és az éghajlatváltozással kapcsolatos közös uniós kötelezettségek teljesítésének. Litvánia a jövőben is hozzá kíván járulni az uniós vállalások teljesítéséhez, és a közös kötelezettségvállalási rendeletben javasoltaknak megfelelően elfogadja a 2030-ra elérendő nemzeti üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célját. Litvániában a nem ETS-ágazatokból származik a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátás 66%-a, ezen belül is a kibocsátások legnagyobb része a közlekedési (38%), illetőleg a mezőgazdasági (35%) ágazatból ered. Litvánia azon országok egyike, ahol az egy főre eső üvegházhatásúgáz-kibocsátás a legalacsonyabb, és amely 2015-ben az 1990-es szinthez képest az uniós tagállamok körében a legmagasabb, 58,2%-os üvegházhatásúgáz-kibocsátáscsökkentési mértéket érte el¹. Országunk olyan hosszú távú folyamatként és feladatként fogja fel az üvegházhatásúgáz-kibocsátás visszaszorítását, amely megfelelő előkészítést és erőforrásokat tesz szükségessé. A közös kötelezettségvállalási rendelet végleges kompromisszumos szövege több olyan elemet tartalmaz, amely Litvánia számára elfogadható. Mindazonáltal az üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési lineáris pálya kezdő időpontjának 2019 közepére történő előrehozatala Litvániát olyan megerőltető kötelezettségek vállalására kötelezné, amelyek elfogadására nem áll készen. A korábbi kezdési időpont az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló további kötelezettségeket erőltet Litvániára, ami a gyakorlatban meg fogja nehezíteni a 2030-as cél legköltséghatékonyabb elérését. Országunk azt tekinti elsődleges feladatának, hogy beruházásokat eszközöljön az éghajlatváltozás hatásainak enyhítését célzó intézkedésekbe, és nem azt, hogy a korlátozottan rendelkezésre álló forrásokat éves kibocsátási jogosultságok vásárlására fordítsa. Ennélfogva nem tartjuk észszerűen indokoltnak azt, hogy már a következő időszak elején rendkívül szűkös legyen a költségvetés az éves kibocsátási jogosultságok tekintetében. Litvánia a tárgyalások során mindvégig hangot adott a fentiekben vázolt aggodalmainak, amelyeket azonban nem vettek figyelembe. Litvániának emiatt nem áll módjában támogatni a végleges kompromisszumos szöveget.” ¹ Sustainable development in the European Union MONITORING REPORT ON PROGRESS TOWARDS THE SDGS IN AN EU CONTEXT, Eurostat, 2017 Edition, 263. o. http://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/8461633/KS-04-17-780-EN-N.pdf/f7694981-6190-46fb-99d6-d092ce04083f			

Málta nyilatkozata

„Málta újól meg erősíti arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos problémákat erejéhez mérten a legteljesebb mértékben igyekszik megoldani és hogy hozzájárul a Párizsi Megállapodás céljainak és az arra irányuló uniós célnak az eléréséhez, hogy 2030-ra Unió-szerte a 2005-ös szinthez képest 30%-kal csökkenjen az üvegházhatásúgáz-kibocsátás az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatályán kívül eső ágazatokban.

Málta méltányolja azt a törekvést, hogy az országnak a közös kötelezettségvállalási rendelet IV. mellékletébe történő fölvételével elismerésre kerülnek az ország azon sajátos korlátai, amelyekkel a téren szembesül, hogy rendkívül nagymértékű csökkentést érjen el 2013 és 2030 között a kibocsátáskereskedelmi rendszeren kívüli ágazatokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások terén. Málta mindazonáltal úgy ítéli meg, hogy az abban foglalt kiigazítás szintje nem veszi kellőképpen figyelembe azt a tényt, hogy a 2020 utáni időszakban:

- az EU egészét tekintve a nem ETS-ágazatokban Málta rendelkezik majd a legalacsonyabb egy főre jutó üvegházhatásúgáz-kibocsátással,
- Málta olyan tagállam lesz, amelynek alacsony CO₂-kibocsátású a gazdasági szerkezete.

Aránytalannak véljük a Máltától e rendelet alapján elvárt erőfeszítéseket, tekintetbe véve azt is, hogy Málta abszolút értelemben és egy főre számítva is a legalacsonyabb kibocsátással rendelkező tagállam.

Országunk a tárgyalások során rendszeresen hangot adott az itt vázolt aggodalmainak, és ennél fogva – következetesen tartva magát korábbi álláspontjához – nem áll módjában támogatni e rendelet elfogadását, mivel az jelenlegi formájában is rendkívül nehéz kibocsátáscsökkentési pályát jelöl ki Málta számára a 2030-ig tartó időszakra.”

<i>Határozat a környezetvédelmi jelentéstételről</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/853 határozata az 1257/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek, a 94/63/EK és a 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint a 86/278/EGK és a 87/217/EGK tanácsi irányelvnek a környezetvédelmi jelentéstételre vonatkozó eljárási szabályok tekintetében történő módosításáról, valamint a 91/692/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről HL L 150., 2018.6.14., 155. o.	67/17	minősített többség	valamennyi tagállam mellette
A Cseh Köztársaság, Litvánia, Belgium és Magyarország nyilatkozata „A Cseh Köztársaság, Litvánia, Belgium és Magyarország hangot kíván adni a hajók újrafeldolgozásáról szóló rendeletről szóló határozat 4. cikke tekintetében alkalmazott eljárással kapcsolatos aggályának. A jelentéstételi kötelezettségekben javasolt változtatás a tagállamokat terhelő jelentéstételi kötelezettségek kibővítése, és meghaladja a 91/692/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséből eredő szükséges módosításokat. Ez a módosítás ezért inkább tekinthető érdemi változtatásnak, semmint technikai kiigazításnak. A hajók újrafeldolgozásáról szóló rendelet 25. cikkének megfelelően létrejött a hajók újrafeldolgozásáról szóló rendelet szerinti bizottság, hogy segítse a Bizottságot a munkájában. Ezt a bizottságot azonban nem értesítették a javaslatról, és nem konzultáltak vele a javasolt változtatásról sem. Sajnálattalunkat fejezzük ki amiatt, hogy a Bizottság nem konzultált a kijelölt szakértőkkel erről a kérdéssel, és reméljük, hogy a jövőben az ilyen technikai kérdéseket a vonatkozó bizottságok elé fogják terjesztani.”			

<i>Irányelv az épületek energiahatékonyságáról</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/844 irányelve az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 156., 2018.6.19., 75. o.	4/18	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: ellene szavazott: SK tartózkodott: HR, UK
Svédország nyilatkozata „Az épületek egyre fontosabb szerepet töltenek be az energiarendszerben. Svédország általánosságban támogatta az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv módosítását, amelynek célja, hogy az épületeket piaci alapú feltételek mentén integrálja az energiarendszerbe. Véleményünk szerint az elektromos járműveknek biztonságos beruházást kell jelenteniük, ezért el kell hárítani az elektromos járművek használata előtt álló akadályokat, például a töltési infrastruktúra bővítése révén. Az Európai Parlamenttel kialakított kompromisszumos szöveg 8. cikkének (2a) bekezdése azonban, amely előírja a 2025. január 1-jéig telepítendő töltőpontok minimális számát, magas költségvonzatok veszélyével jár, miközben nem világos, hogy az előírt követelmény miként járul hozzá a meghatározott cél eléréséhez, illetve milyen más előnyökhöz vezethet. Svédország tudomásul veszi, hogy a rendelkezést jelentős mértékben kiterjesztették, nem csak az új építésű és a jelentős felújítás alá vont, húsznál több parkolóhellyel rendelkező, nem lakáscélú épületekre, hanem minden ilyen nem lakáscélú épületre is. Svédország ugyanakkor sajnálatának ad hangot amiatt, hogy ez a rendelkezés anélkül került be a szövegbe, hogy hatásvizsgálat készült volna a költségekről és az előnyökről.”			
Németország nyilatkozata <u>A 10. cikk új, (6a) bekezdésére vonatkozóan:</u> „A 10. cikk új, (6a) bekezdésében foglalt rendelkezések nem írnak elő kötelezettséget az energiahatékonysági tanúsítványok adatbázisának létrehozására. Ezt azt jelenti, hogy az adatbázisok önkéntesek. Ezt a (34) preambulumbekkezdés is megerősíti. <u>Az I. melléklet 2. pontjára vonatkozóan:</u> Az energiahordozón keresztül szolgáltatott energiát (távoli energiaforrás) illetően a primerenergia-tényezők kiszámításakor a tagállamok oly módon vehetik figyelembe a megújuló energiaforrásokat, hogy a megújuló energiának a teljes nemzeti hálózatbeli arányát (energiaszerkezet) veszik alapul. A helyben vagy közelben előállított és felhasznált energiát illetően a tagállamok az energiahordozónkénti primerenergia-tényezők kiszámításakor önállóan értékelhetik az egyes megújuló energiaforrásokat.”			

Luxemburg nyilatkozata

„Luxemburg üdvözlí az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvről létrejött megállapodást. Luxemburg ezzel együtt úgy véli, hogy az elektromos járművek részére alkalmas töltőpontok létesítése az ágazat fejlesztésének nélkülözhetetlen előfeltétele. Luxemburg ezért sajnálja, hogy az irányelv a végleges szövegét tekintve kevésbé ambiciózus célokat tűz ki a meglévő és új köz- és magánépületekben az elektromos járművek részére alkalmas töltőpontokat illetően.”

Horvátország nyilatkozata

„A Horvát Köztársaság általánosságban támogatja az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv módosítása által elérni kívánt célokat, az épületek 2050-ig való dekarbonizációjára vonatkozó elképzelést és az intelligens technológiának az EU épületállományában való szélesebb körű alkalmazását csakúgy, mint az elektromos közlekedés előmozdítását.

Mindazonáltal nem tudjuk támogatni a 14. cikk (4) bekezdésében és a 15. cikk (4) bekezdésében foglalt azon rendelkezéseket, amelyek arra vonatkoznak, hogy 2025-ig minden nem lakáscélú épületben épületautomatizálási és -szabályozási rendszereket kell létesíteni. Meggyőződésünk, hogy – amennyiben műszakilag és gazdaságilag megvalósítható – ezt az előírást a 290 kW-nál nagyobb effektív névleges teljesítményű fűtési rendszerrel vagy kombinált fűtési rendszerekkel vagy kombinált helyiségfűtési és szellőzőrendszerekkel rendelkező, valamint a 290 kW-nál nagyobb effektív névleges teljesítményű légkondicionáló rendszerrel vagy kombinált légkondicionáló és szellőzőrendszerrel rendelkező, új építésű és a jelentős felújítás alá vont, nem lakáscélú épületekre kellene korlátozni.

Horvátország mély sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a fent említett rendelkezések anélkül kerültek be az irányelvbe, hogy az optimális ambíciószintet, valamint a tagállamok gazdasági helyzetét és eltérő technológiai fejlettségi szintjét figyelembe vették volna. Horvátország következképpen tartózkodni fog az épületek energiahatékonyságáról szóló módosított irányelv elfogadása során.”

NEM JOGALKOTÁSI AKTUSOK	
JOGI AKTUS	DOKUMENTUM / NYILATKOZATOK
<i>Határozat az Európai Unió Szolidaritási Alapjának Görögország, Spanyolország, Franciaország és Portugália érdekében történő igénybevételéről</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/846 határozata a Görögországnak, Spanyolországnak, Franciaországnak és Portugáliának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának történő igénybevételéről HL L 144., 2018.6.8., 3. o.	6496/18
<i>Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele (EGF/2017/010 BE/Caterpillar)</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/847 határozata Belgium EGF/2017/010 BE/Caterpillar referenciaszámú kérelme nyomán az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről HL L 144., 2018.6.8., 5. o.	7858/18
<i>Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele (EGF/2018/000 TA/2018)</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/845 határozata az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről (EGF/2018/000 TA 2018 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) HL L 144., 2018.6.8., 1. o.	7826/18
<i>Következtetések a „Vidékfejlesztési programozás: egyszerűsítésre és eredményközpontúbb megközelítésre van szükség” című, 16/2017. sz. számvevőszéki különjelentésről</i> A Tanács következtetései az Európai Számvevőszék „Vidékfejlesztési programozás: egyszerűsítésre és eredményközpontúbb megközelítésre van szükség” című, 16/2017. sz. különjelentéséről	8755/18
<i>Következtetések „A zöldítés: bonyolultabb, környezetvédelmi szempontból egyelőre még nem eredményes jövedelemtámogatási rendszer” című, 21/2017. sz. számvevőszéki különjelentésről</i> A Tanács következtetései az Európai Számvevőszék „A zöldítés: bonyolultabb, környezetvédelmi szempontból egyelőre még nem eredményes jövedelemtámogatási rendszer” című, 21/2017. sz. különjelentéséről	8756/18

<i>A schengeni értékelés szerinti ajánlás – Észtország, a külső szárazföldi határ igazgatása</i> A Tanács végrehajtási határozata a schengeni vívmányok Észtország általi alkalmazásának 2016. évi értékelése során a külső szárazföldi határok igazgatása terén feltárt hiányosságok kiküszöbölésére vonatkozó ajánlásról	8790/18
<i>A schengeni értékelés szerinti ajánlás – Portugália, a külső határ igazgatása</i> A Tanács végrehajtási határozata a schengeni vívmányok Portugália általi alkalmazásának 2017. évi értékelése során a külső határok igazgatása terén feltárt hiányosságok kiküszöbölésére vonatkozó ajánlásról	8791/18
<i>A schengeni értékelés szerinti ajánlás – Portugália, adatvédelem</i> A Tanács végrehajtási határozata a schengeni vívmányok Portugália általi alkalmazásának 2017. évi értékelése során az adatvédelem terén feltárt hiányosságok kiküszöbölésére vonatkozó ajánlásról	8792/18
<i>A schengeni értékelés szerinti ajánlás – Portugália, vízum</i> A Tanács végrehajtási határozata a schengeni vívmányok Portugália általi alkalmazásának 2017. évi értékelése során a közös vízumpolitika terén feltárt hiányosságok kiküszöbölésére vonatkozó ajánlásról	8793/18
<i>A schengeni értékelés szerinti ajánlás – Portugália, visszaküldés</i> A Tanács végrehajtási határozata a schengeni vívmányok Portugália általi alkalmazásának 2017. évi értékelése során a visszaküldés terén feltárt hiányosságok kiküszöbölésére vonatkozó ajánlásról	8795/18
<i>A schengeni értékelés szerinti ajánlás – Málta, adatvédelem</i> A Tanács végrehajtási határozata a schengeni vívmányok Máltai Köztársaság általi alkalmazásának 2016. évi értékelése során az adatvédelem terén feltárt hiányosságok kiküszöbölésére vonatkozó ajánlásról	8796/18

<i>A schengeni értékelés szerinti ajánlás – Svédország, rendőrségi együttműködés</i> A Tanács végrehajtási határozata a schengeni vívmányok Svédország általi alkalmazásának 2017. évi értékelése során a rendőrségi együttműködés terén feltárt hiányosságok kiküszöbölésére vonatkozó ajánlásról	8797/18
<i>A Tanács végrehajtási határozata az ADB-CHMINACA ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről</i> A Tanács 2018. május 14-i (EU) 2018/747 végrehajtási határozata az N-(1-amino-3,3-dimetil-1-oxobután-2-il)-1-(ciklohexil-metil)-1H-indazol-3-karboxamid (ADB-CHMINACA) új pszichoaktív anyag ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről HL L 125., 2018.5.22., 8. o.	5387/18
<i>A Tanács végrehajtási határozata a CUMYL-4CN-BINACA ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről</i> A Tanács 2018. május 14-i (EU) 2018/748 végrehajtási határozata az 1-(4-ciano-butil)-N-(2-fenilpropán-2-il)-1H-indazol-3-karboxamid (CUMYL-4CN-BINACA) új pszichoaktív anyag ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről HL L 125., 2018.5.22., 10. o.	5392/18
<i>Kapcsolatok az Iraki Köztársasággal – Horvátország csatlakozása az EU–Irak partnerségi és együttműködési megállapodáshoz</i> <i>Határozat az aláírásról</i> A Tanács határozata az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről az Iraki Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevételére céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyv Európai Unió és tagállamai nevében történő aláírásáról és az ideiglenes alkalmazásáról	15781/17

<i>Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola – kiberbiztonsági képzés: határozat</i> A Tanács 2018. május 14-i (KKBP) 2018/712 határozata az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola (EBVF) létrehozásáról szóló (KKBP) 2016/2382 határozat módosításáról HL L 119., 2018.5.15., 37. o.	7541/18
<i>Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság – továbblépés a társulási folyamat második szakaszába</i> A Tanács 2018. május 14-i (EU) 2018/751 határozata az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között létrejött stabilizációs és társulási megállapodással létrehozott Stabilizációs és Társulási Tanácsban a megállapodás 5. cikkének (3) bekezdése alapján az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti társulás második szakaszába történő átlépéssel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról HL L 126., 2018.5.23., 3. o.	7325/18
<i>A Tanács határozata a mezőgazdasági termékekre alkalmazandó kiegészítő kereskedelmi kedvezményekről szóló, az EU és Norvégia közötti megállapodás megkötéséről</i> A Tanács 2018. május 14-i (EU) 2018/760 határozata a mezőgazdasági termékekre alkalmazandó kiegészítő kereskedelmi kedvezményekről szóló, az Európai Unió és a Norvég Királyság között levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről HL L 129., 2018.5.25., 1. o.	13357/17
Az Európai Unió és a Norvég Királyság között levélváltás formájában létrejött megállapodás a mezőgazdasági termékekre alkalmazandó kiegészítő kereskedelmi kedvezményekről HL L 129., 2018.5.25., 3. o.	13471/17

<i>Az Euratom és a KEDO közötti megállapodás megújítása</i> A Tanács határozata a Bizottságnak az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) és a Koreai-félszigeti Energiafejlesztési Szervezet (KEDO) közötti megállapodás megújítására vonatkozó tárgyalások lefolytatására való felhatalmazásáról	7884/18
<i>A Tanács határozata az európai közös légtér létrehozásáról szóló megállapodásra vonatkozó európai uniós álláspontról</i> A Tanács határozata az Európai Közösség és tagállamai és az Albán Köztársaság, a Bolgár Köztársaság, Bosznia és Hercegovina, az Egyesült Nemzetek Ideiglenes Koszovói Közigazgatási Missziója*, a Horvát Köztársaság, az Izlandi Köztársaság, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, a Montenegrói Köztársaság, a Norvég Királyság, Románia és a Szerb Köztársaság között létrejött, az európai közös légtér létrehozásáról szóló többoldalú megállapodással létrehozott vegyes bizottságban a vegyes bizottság eljárási szabályzatának elfogadásával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról * Ez a megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban van az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1244 (1999) sz. határozatával és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével.	8054/18
<i>A Tanács határozata az IMO Tengerészeti Biztonsági Bizottságának 99. ülésén a személyhajók biztonságával kapcsolatban képviselendő uniós álláspontról</i> A Tanács 2018. május 14-i (EU) 2018/752 határozata a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet Tengerészeti Biztonsági Bizottságának 99. ülésén a SOLAS-egyezmény II-1/1 és II-1/8-1 szabályaira vonatkozó módosítások elfogadásával, a 2014. január 1-je előtt gyártott személyhajók elárasztása esetén a parancsnokoknak szóló, műveleti információkra vonatkozó kapcsolódó iránymutatások jóváhagyásával, valamint a tűzállósági vizsgálatok alkalmazásának 2010. évi nemzetközi szabályzatára vonatkozó módosítások elfogadásával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról HL L 126., 2018.5.23., 6. o.	7361/18

<i>A Tanács határozata a Comore-szigeteki Unióval létrejött partnerségi megállapodás felmondásáról</i> A Tanács 2018. május 14-i (EU) 2018/757 határozata az Európai Közösség és a Comore-szigeteki Unió között létrejött halászati partnerségi megállapodás felmondásáról HL L 128., 2018.5.24., 13. o.	14423/17
<i>A Tanács határozata az Európai Unió és a Mauritiusi Köztársaság közötti halászati jegyzőkönyv megkötéséről</i> A Tanács 2018. május 14-i (EU) 2018/754 határozata az Európai Unió és a Mauritiusi Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről HL L 128., 2018.5.24., 1. o.	12476/17
<i>A Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedések – Határozat és végrehajtási rendelet</i> A Tanács 2018. május 14-i (KKBP) 2018/715 határozata a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2016/849 határozat módosításáról HL L 120., 2018.5.16., 4. o.	6993/18
<i>A Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedések – Határozat és végrehajtási rendelet</i> A Tanács 2018. május 14-i (EU) 2018/714 végrehajtási rendelete a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2017/1509 rendelet végrehajtásáról HL L 120., 2018.5.16., 1. o.	6995/18
<i>EUTM Mali – határozat</i> A Tanács 2018. május 14-i (KKBP) 2018/716 határozata az Európai Uniónak a mali fegyveres erők kiképzéséhez hozzájáruló katonai missziójáról (EUTM Mali) szóló 2013/34/KKBP határozat módosításáról és meghosszabbításáról HL L 120., 2018.5.16., 8. o.	7500/18

<i>EUNAVFOR MED Sophia művelet – határozat</i> A Tanács 2018. május 14-i (KKBP) 2018/717 határozata az Európai Uniónak a földközi-tengeri térség déli középső részén folytatott katonai műveletéről (EUNAVFOR MED SOPHIA művelet) szóló (KKBP) 2015/778 tanácsi határozat módosításáról HL L 122., 2018.5.16., 10. o.	7708/18
<i>Az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedések – új jegyzékbe vételek – határozat és végrehajtási rendelet</i> A Tanács 2018. május 14-i (KKBP) 2018/706 határozata az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 2014/145/KKBP határozat módosításáról HL L 118I., 2018.5.14., 3. o.	7646/18
<i>Az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedések – új jegyzékbe vételek – határozat és végrehajtási rendelet</i> A Tanács 2018. május 14-i (EU) 2018/705 végrehajtási rendelete az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatti korlátozó intézkedésekről szóló 269/2014/EU rendelet végrehajtásáról HL L 118I., 2018.5.14., 1. o.	7648/18
<i>Líbia – az ENSZ korlátozó intézkedéseinek átültetése – 2018. május– végrehajtási határozat</i> A Tanács 2018. május 14-i (KKPB) 2018/713 végrehajtási határozata a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2015/1333 határozat végrehajtásáról HL L 119., 2018.5.15., 39. o.	8635/18

Az Európai Unió Tanácsának 2018. május 22-én és 23-án, Brüsszelben tartott 3617. ülése (Oktatás, Ifjúság, Kultúra és Sport)

JOGALKOTÁSI AKTUSOK

JOGI AKTUS	DOKUMENTUM	SZAVAZÁSI SZABÁLY	SZAVAZATOK
<i>A hulladékokról szóló csomag: irányelv a hulladékokról</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/851 irányelve a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 150., 2018.6.14., 109. o.	11/18	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: tartózkodott: HU, PT

A Bizottság nyilatkozata a körforgásos gazdaságra vonatkozó politikai keretről

„A Bizottság elkötelezett a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv¹ teljes körű végrehajtásának biztosítása iránt. A körforgásos gazdaság felé történő előrelépés nyomán követése érdekében a Bizottság nyomkövetési keretrendszer² fogadott el, amely a meglévő erőforrás-hatékonysági eredménytáblán és nyersanyag-eredménytáblán alapul. A Bizottság felhívja a figyelmet a termékek és szervezetek ökológiai lábnyomára vonatkozó mutatóról folyó munkájára is.

A körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv keretében tett intézkedések ahhoz is hozzájárulnak, hogy az Unió teljesítse a 12. fenntartható fejlesztési céllal összefüggésben a fenntartható fogyasztással és termeléssel kapcsolatos célkitűzéseket is. Ez a helyzet áll fenn például a műanyagokra vonatkozó stratégia³ vagy a fogyasztási cikkekre vonatkozó jótállásról szóló, a közelmúltban módosított javaslat⁴ esetében.

Az Unió szabályozási keretei közötti következetességet illetően a Bizottság szintén a közelmúltban fogadott el egy közleményt⁵, amelyben felvázolja a vegyi anyagokkal, a termékekkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségeit. A Bizottság 2018-ban meg fogja vizsgálni az EU termékpolitikájának különböző munkaterületein a körforgásos gazdasághoz való hozzájárulást lehetővé tévő, koherensebb szakpolitikai keret bevezetését szolgáló lehetőségeket és cselekvéseket is. A melléktermékek felhasználásával és a hulladék újrafelhasználásra és újrafeldolgozásra való előkészítésével kapcsolatos jogszabályok és ipari együttműködés közötti kölcsönhatások is figyelembevételre kerülnek ezen kezdeményezések és nyomon követésük keretében.

A környezettudatos tervezést illetően a Bizottság – a környezettudatos tervezés 2016 és 2019 közötti időszakra vonatkozó munkatervével⁶ összhangban – megerősíti határozott elkötelezettségét amellyel, hogy a környezettudatos tervezés jelentősebb mértékben járjon hozzá a körforgásos gazdasághoz, például azáltal, hogy módszeresebben foglalkozik az olyan anyaghatékonysági kérdésekkel, mint a tartósság és az újrahasznosíthatóság.”

¹ COM(2015) 614 final.

² COM(2018) 29 final.

³ COM(2018) 28 final.

⁴ COM(2017) 637 final.

⁵ COM(2018) 32 final.

⁶ COM(2016) 773 final.

A Bizottság nyilatkozata a közösségi gazdaságra vonatkozó kezdeményezésekről

„A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervnek⁷ megfelelően a Bizottság számos kezdeményezést indított a közösségi gazdasággal kapcsolatban. Amint azt a 2016 júniusában kiadott, a közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrendről szóló közleményében⁸ bejelentette, a Bizottság továbbra is figyelemmel fogja kísérni a közösségi gazdaság gazdasági és szabályozási fejleményeit annak érdekében, hogy új és innovatív üzleti modellek kialakítását ösztönözze, miközben biztosítja a megfelelő fogyasztóvédelmet és szociális védelmet.”

7 COM(2015) 614 final.

8 COM(2016) 356 final.

A Bizottság nyilatkozata a mikroműanyagokról

„A közelmúltban elfogadott, a műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia⁹ összefüggésében a Bizottság integrált megközelítésre vonatkozó javaslatot nyújtott be a mikroműanyagokkal, többek között a mikroszemcsés összetevőkkel kapcsolatos aggályok kezelésére. A stratégia a megelőző intézkedésekre összpontosít és célja, hogy csökkentse a mikroműanyagok valamennyi fő forrásból származó kibocsátását, legyen az olyan termékekből, amelyekhez szándékosan adták hozzá (például a testápolási termékek, illetve a festékek) vagy amely más termékek előállításából vagy használatából ered (például oxidatív úton lebomló műanyagok, gumiabroncsok, műanyag pellet és textíliák).”

⁹ COM(2018) 28 final.

A Bizottság nyilatkozata a hulladékszállításról szóló rendelet végrehajtásáról és a megszűnt hulladékstátuszú anyagokról

„A hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK rendelet 2020-ig elvégzendő felülvizsgálata keretében a Bizottság meg fogja fontolni annak megvalósíthatóságát, hogy a hulladékokról szóló keretirányelv 6. cikkének (2) bekezdése értelmében további rendelkezések szülessenek az olyan, megszűnt hulladékstátuszú anyagokat tartalmazó szállítmányokról, amelyek esetében a hulladékstátusz megszűnésének kritériumai nem kerültek megállapításra uniós szinten.”

A Bizottság nyilatkozata a hulladék lerakása előtti kezelését biztosító intézkedésekről

„A hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében a tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a hulladéklerakóban csak kezelésen átesett hulladékot helyezzenek el, ugyanakkor biztosítják, hogy ezen intézkedések ne veszélyeztessék a hulladékról szóló módosított 2008/98/EK irányelv (hulladék keretirányelv) célkitűzéseinek megvalósítását, különös tekintettel az irányelvben meghatározott, a hulladékhierarchiával, a hulladékok külön gyűjtésével, valamint az újrafelhasználásra és az újrahasznosításra való előkészítéssel kapcsolatos célkitűzésekre.

A hulladék keretirányelvvel foglalkozó szakértői csoport 2017. június 30-i ülésén elhangzott eszmecsereére építve, valamint az Európai Unió Bíróságának a C-323/13 sz. ügyben hozott ítéletére tekintettel a Bizottság az elkövetkező hónapokban intenzívebb párbeszédet fog folytatni a tagállamokkal az e területen fogantatandó szakpolitikai intézkedésekről.”

A Bizottság nyilatkozata a végrehajtási jogi aktus elfogadására vonatkozó eljárásról

„A Bizottság hangsúlyozza, hogy a 182/2011/EU rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.) 5. cikke (4) bekezdése második albekezdése b) pontjának szisztematikus alkalmazása ellentétes az említett rendelet betűjével és szellemével. E rendelkezés csak abban az esetben érvényesíthető, ha sajátos helyzet teszi indokolttá a fő szabálytól való eltérést, amely szerint a Bizottság elfogad~~hat~~*ja* a végrehajtási jogi aktus tervezetét, ha a bizottság nem nyilvánított véleményt. Tekintettel arra, hogy az 5. cikk (4) bekezdésében megállapított általános szabály alól kivételt jelent a második albekezdés b) pontjának alkalmazása, nem tekinthető egyszerűen a jogalkotó »mérlegelési jogkörébe« tartozónak, hanem azt megszorító módon kell értelmezni, és ennél fogva indokolással kell alátámasztani.”

A Bizottság nyilatkozata az adatok rendelkezésre állásáról és a jelentéstételi kötelezettségről

„A települési és a csomagolási hulladékra vonatkozó új célkitűzések terén elért haladás nyomán követése, valamint a vonatkozó – különösen az élelmiszer-pazarlás megelőzését és a hulladékot újrahaznosítását célzó célkitűzések meghatározásáról szóló – felülvizsgálati záradékok céljából a Bizottság hangsúlyozza a társjogalkotók között létrejött egyetértés fontosságát, amelynek értelmében a tagállamok biztosítani fogják, hogy a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv, valamint a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK módosított irányelv keretében történő jelentéstétel kiterjedjen 2020-ra.”

Lengyelország nyilatkozata

A tagállamok általi jelentéstétel gyakorisága

„Lengyelországot csalódással töltötték el a tagállamok általi jelentéstétel gyakoriságának növekedésére vonatkozó információk.

Az irányelvtervezetek értelmében az eddig két évenkénti évesre emelkedik a tagállamok általi jelentéstétel gyakorisága, ami a megbízásban nem szerepelt. Az előterjesztett megoldások jelentős adminisztratív terhet jelentenek a tagállamok számára. Lengyelország 2017 májusában azzal a feltétellel támogatta a megbízást, hogy az figyelembe veszi Lengyelországnak a jelentéstétel gyakoriságával kapcsolatos kérését.”

Portugália nyilatkozata

„Portugália teljes mértékben elkötelezett a körforgásos gazdaság céljai iránt, és tudatában van annak, hogy egyre inkább alulról szerveződő fellépésre van szükség annak előmozdításához. E tekintetben Portugália elismeri e megállapodás fontosságát a környezet és a gazdaság szempontjából, valamint azt illetően, hogy az megerősíti az EU vezető szerepét e területen. Ugyanakkor csakis rendkívüli elégedetlenségének tud hangot adni azzal a megoldással kapcsolatban, amelyre a biohulladék 2023-tól kezdődő elkülönített gyűjtésére vonatkozó követelményt, valamint ehhez kapcsolódóan a mechanikus és biológiai kezelés 2027-től kezdődő fokozatos megszüntetését illetően végül a választás esett, ugyanis az nem veszi figyelembe sem a tagállami körülményeket, sem az uniós támogatással eszközölt beruházásokat, előrevetítve ezzel az elfogadott rendelkezések megszegésének a lehetőségét, hiszen a meghatározott célkitűzések stratégiai jellegű szakpolitikai változtatásokat és technológiai hangsúlyát helyezést tesznek szükségessé. A biohulladék elkülönített gyűjtésére szolgáló rendszereknek az ország teljes területén történő bevezetése a megadott határidőn belül – ami még inkább szükségessé teszi ennek a lakosság általi támogatottságát – komoly nehézségeket fog okozni.

E rendelkezések betartása ismét jelentős pénzügyi erőfeszítést fog megkívánni, amelynek a hatása annál nagyobb lesz, minél szűkebb a kapcsolódó kiigazítások megtételére megszabott határidő. Ezt a kérdést kellően figyelembe kell venni az ilyen típusú intervenciókhoz kapcsolódó új beruházásokhoz nyújtott uniós támogatás meghatározásakor. Ezenkívül a négy jogalkotási javaslat egységes szerkezetbe foglalt szövege túllépi az azokon a területeken létrejött ideiglenes megállapodást, amelyek Portugália számára kulcsfontosságúak, nevezetesen: az új időközi célok 2024-es meghatározása és a bizonyos hulladékamokra és hulladékfrakciókra – például az építési és bontási hulladékokra, a textilanyagokra, a kereskedelmi hulladékokra és a nem veszélyes ipari hulladékokra – vonatkozó más célok esetleges felülvizsgálata, valamint a települési hulladék újrahasználatának tekintetében.

A szöveg továbbá úgy rendelkezik, hogy a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a jogszabály alkalmazásához kapcsolódó stratégiai kérdések meghatározása céljából, és továbbra is bizonytalanság övezi a hulladékkezelési műveletek fogalommeghatározását, ami hatással van az újrahasználatra, az újrafeldolgozásra és az újrahasznosításra való előkészítéshez kapcsolódó célok kiszámítására.

Ennélfogva úgy véljük, hogy jelentős mértékben csorbulnak az eljárások harmonizálására és az összehasonlítható adatok előmozdítására vonatkozó, mögöttes célok, amelyek a fő indokait képezték az ezen irányelvek felülvizsgálatához biztosított támogatásnak.

A fentiekre figyelemmel Portugália tartózkodik a jelenlegi jogalkotási javaslatról való szavazástól.”

Görögország nyilatkozata

„Görögország támogatja a hulladéksomagra irányuló tárgyalások során elért átfogó kompromisszumot, és elismeri azokat a rendkívüli erőfeszítéseket, amelyekre a megállapodás eléréséhez szükség volt, továbbá elismeri a csomagnak a körforgásos gazdaságra vonatkozó stratégián belüli fontosságát.

A tárgyalások során azonban több olyan fontos rendelkezés is bekerült a szövegbe, amelyek jogi szempontból nem koherensek vagy nem alapulnak megfelelő hatásvizsgálaton, különösen a következők:

a 9. cikkben a REACH és a hulladékok közötti kapcsolódási pontokról szóló (1) bekezdés kilencedik francia bekezdése és a 9. cikk (1a) bekezdése, valamint a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás hiánya a következőkben:
a szelektív bontásról szóló 11. cikk (1) bekezdése,
a vegyes veszélyes hulladékról szóló 18. cikk (3) bekezdése,
a háztartási veszélyes hulladék elkülönített gyűjtéséről szóló 20. cikk és
a biohulladékról szóló 22. cikk (1) bekezdése.

Véleményünk szerint elképzelhető, hogy az említett rendelkezések gyakorlati végrehajtása olyan problémásnak bizonyul majd az üzleti vállalkozások, a közigazgatási szervek és a polgárok számára, hogy az a körforgásos gazdaság fenntartható módon történő előmozdítása jelentette átfogó céllal éppen ellentétes hatást vált majd ki.

Ezenkívül úgy véljük, hogy a teljes pénzügyi felelősséget a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kellene fedezni, és megjegyezzük, hogy a települési hulladék tekintetében 2035–2040-re meghatározott 10 %-os hulladéklerakási cél nem veszi megfelelően figyelembe a tagállamok eltérő szociális körülményeit, népsűrűségét és sajátosságait, és elkerülhetetlenül a hulladékégetés mértékének növekedéséhez vezet, ami nem optimális megoldás.

Továbbá arra ösztönözzük a Bizottságot, hogy a csomaghoz és mindenekelőtt a hulladéklerakókról szóló módosított irányelvhez, valamint a 10. cikk (1)–(3) bekezdéséhez és az előbbieken említett kapcsolódó rendelkezésekhez fűződő végrehajtási intézkedések részeként foglalkozzon szisztematikusan és koherens módon a távol eső kis szigetek sajátos jellemzőivel.”

Finnország nyilatkozata

„Finnország támogatja a »hulladékcsomag« céljait és célkitűzéseit, valamint az arról elért átfogó megállapodást, amely megnyitja az utat az újrafeldolgozás arányának növelése és a nagyobb mértékben körforgásos gazdaság előtt.

Finnország azonban ismételten hangot kíván adni azzal kapcsolatos aggályainak, hogy a csomagolási hulladékra vonatkozó átfogó újrafeldolgozási célok nem állnak összhangban az anyagspecifikus célokkal (a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv 6. cikke (1) bekezdésének f) és h) pontja).

Konkrétabban szólva Finnország úgy véli, hogy az átfogó újrafeldolgozási célok nem tükrözik kellően az anyagspecifikus célok csökkentését. A Bizottság javaslatához képest például a fából készült csomagolási hulladékra vonatkozó újrafeldolgozási célt 35 százalékponttal csökkentették (60 %-ról 25 %-ra) 2025 tekintetében, és 45 százalékponttal (75 %-ról 30 %-ra) 2030 tekintetében. Ennek ellenére a 2025-re meghatározott átfogó cél a bizottsági javaslattal megegyező maradt (65 %), a 2030-ra meghatározott cél pedig csupán 5 százalékponttal csökkent (75 %-ról 70 %-ra).

Finnország úgy véli továbbá, hogy a csomagolási hulladékra vonatkozó átfogó újrafeldolgozási célok nem veszik kellően figyelembe azt, hogy a tagállamok képessége a célok elérésére jelentős mértékben attól függ, hogy bizonyos csomagolóanyagokat milyen arányban használnak. E tekintetben a végső egyezség különösen kedvezőtlen azon tagállamok számára, amelyekben széles körben elterjedt a fából készült csomagolóanyagok használata és amelyekben ezek a csomagolási hulladékok teljes mennyiségének jelentős hányadát teszik ki.

E tagállamok esetében az átfogó újrafeldolgozási célokat a gyakorlatban csak úgy lehet teljesíteni, ha a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó újrafeldolgozási arányokat egyértelműen az anyagspecifikus célokat meghaladó szintekre lehet növelni. Még más csomagolási hulladékanyagok rendkívül hatékony (vagyis a rájuk vonatkozó anyagspecifikus újrafeldolgozási célokat jóval meghaladó) újrafeldolgozása sem képes kompenzálni a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó alacsonyabb újrafeldolgozási arányok domináns hatását. Ez önmagában ellentmondásos azért, mert a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó újrafeldolgozási arányokat szándékosan alacsonyabb szinten határozták meg a korlátozott újrafeldolgozási potenciáljuk miatt.

Következésképpen – és ismételten hangsúlyozva a hulladékcsomag céljai és célkitűzései iránti elkötelezettségét és támogatását – Finnország sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a csomagolási hulladékra vonatkozó kötelező átfogó újrafeldolgozási célok nem biztosítanak egyenlő elbánást a tagállamok számára annak megfelelően, hogy az ott használt bizonyos csomagolóanyagok az összes csomagolóanyag teljes mennyiségének mekkora hányadát teszik ki.”

Németország nyilatkozata

Elkülönített gyűjtés

- „1. A jelenlegi hulladék-keretirányelv 10. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy amennyiben az a 10. cikk (1) bekezdése szerinti hasznosítási követelmény teljesítése érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, »amennyire az műszakilag, környezetileg és gazdaságilag kivitelezhető«. A 10. cikk (2) bekezdésének a háromoldalú egyeztetés során elfogadott módosítása keretében törölték ezt a rendelkezést, és annak a 10. cikk (3) bekezdésében egy külön eltérési záradék lépett a helyébe, amelynek értelmében a tagállamok bizonyos feltételek mellett eltéréseket engedélyezhetnek az elkülönített gyűjtésre vonatkozó követelménytől. A hulladék-keretirányelv 10. cikkének ezen módosítása nem csupán a hulladéktermelőkre és -birtokosokra vonatkozó közvetlen kötelezettségekre gyakorol hatást, de érinti a tagállamok arra vonatkozó kötelezettségét is, hogy biztosítsák bizonyos hulladékok elkülönített gyűjtését, teljesítsék az újrafeldolgozási kvótákat (a hulladék-keretirányelv 11. cikke) és elkülönítetten gyűjtsék a biohulladékot (a hulladék-keretirányelv 22. cikke).

Németország támogatja a hulladék-keretirányelvben foglalt, a fenntartható körforgásos gazdaság uniós és nemzeti szinten történő megvalósítására vonatkozó célkitűzést. Minden érintettnek részt kell vennie a körforgásos gazdaság megvalósítását célzó erőfeszítésekben, ezért a körforgásos gazdaság megvalósításához megfelelő jogalapra van szükség. Németország hangsúlyozni kívánja, hogy a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (3) bekezdésében foglalt eltérési záradéktól függetlenül az Európai Unió működéséről szóló szerződés és a német alkotmány jog egyaránt kimondja, hogy jogilag kötelező erejű kötelezettség – mint például különösen az elkülönített gyűjtésre vonatkozó kötelezettség – csak akkor róható a hulladéktermelőkre és -birtokosokra, ha arányos, tehát az újrafeldolgozás javítását tekintve megfelelő, szükséges és helyénvaló.

2. Ugyanez vonatkozik a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (új) (3a) bekezdése értelmében az elkülönítetten gyűjtött hulladék elégetésére vonatkozó új tilalomra, valamint ezeknek a hulladékoknak a hulladéklerakókról szóló irányelv 5. cikke (3) bekezdésének új f) pontja értelmében a hulladéklerakóban történő lerakásának tilalmára. A fenti tilalmakat csak akkor lehet alkalmazni a hulladéktermelőkre és -birtokosokra, ha azok arányosak. A hulladék-keretirányelv 13. cikke kimondja továbbá, hogy az ezen hulladékokat érintő hulladékgazdálkodásnak az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül kell történnie.”

Ami az ECHA felé átadandó, az adott cikkekről szóló információkat illeti (a hulladék-keretirányelv 9. cikke (1) bekezdésének i) pontja és 9. cikkének (2) bekezdése)

„A háromoldalú tárgyalások végső fázisában a 9. cikk (1) bekezdése i) pontjának kilencedik francia bekezdésébe és a 9. cikk (2) bekezdésébe illesztett azon rendelkezés, amely kimondja, hogy azokat a cikkeket, amelyek a REACH-rendelet értelmében különös aggodalomra okot adó anyagot tartalmaznak, fel kell venni az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) adatbázisába, számos részletes kérdést vet fel, amely tisztázásra szorul, mielőtt a tagállamok a rendelkezés céljait szem előtt tartó szabályozásokat dolgozhatnak ki. Tisztázni kell például, hogy hogyan kellene úgy azonosítani az érintett cikkeket, hogy azok könnyen visszakereshető formában bekerülhessenek egy központi adatbázisba. Ezenkívül közös rendelkezéseket kell létrehozni az egyazon cikkekre vonatkozó többszörös adatbevitel kérdésének a rendezésére is, tekintettel arra, hogy ilyen helyzetekre nagy számban lehet számítani a kötelezettségeknek az ellátási lánc összes részvevőjére való kiterjesztését követően.

Németország sajnálatosnak tartja, hogy ez a rendelkezés, amely minden érintett részéről jelentős erőfeszítéseket követel majd, anélkül került be a tervezetbe, hogy a tartalom, illetve az – ilyen összetett kérdések esetében szükséges – megfelelő hatásvizsgálat tekintetében sor került volna a megfelelő előkészítésre. Németország csak a háromoldalú egyeztető eljárás keretében elért átfogó kompromisszumra tekintettel tud ezzel egyetérteni. Németország arra kéri a Bizottságot, hogy az ECHA-val, mint az adatbázis gondozásáért felelős szervvel konzultálva pontosan határozza meg mindazokat a részleteket, amelyek lehetővé teszik az ECHA és a tagállamok számára a rendelkezés megfelelő módon való végrehajtását, figyelmet fordítva arra, hogy az ezzel kapcsolatos munkaterhelés a szükséges minimumra korlátozódjon. Felkérjük a Bizottságot, hogy amennyiben úgy véli, hogy ez az uniós jog további módosításait teszi szükségessé, nyújtsa be a megfelelő rendelkezéstervezeteket.”

<i>A hulladékokról szóló csomag: irányelv az elhasználódott járművekről/az elemekről/az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaikról</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/849 irányelve az elhasználódott járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaikról szóló 2012/19/EU irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 150., 2018.6.14., 93. o.	9/18	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: tartózkodott: HU
A Bizottság nyilatkozata a körforgásos gazdaságra vonatkozó politikai keretről „A Bizottság elkötelezett a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv¹⁰ teljes körű végrehajtásának biztosítása iránt. A körforgásos gazdaság felé történő előrelépés nyomán követése érdekében a Bizottság nyomkövetési keretrendszer¹¹ fogadott el, amely a meglévő erőforrás-hatékonysági eredménytáblán és nyersanyag-eredménytáblán alapul. A Bizottság felhívja a figyelmet a termékek és szervezetek ökológiai lábnyomára vonatkozó mutatóról folyó munkájára is. A körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv keretében tett intézkedések ahhoz is hozzájárulnak, hogy az Unió teljesíthesse a 12. fenntartható fejlesztési céllal összefüggésben a fenntartható fogyasztással és termeléssel kapcsolatos célkitűzéseket is. Ez a helyzet áll fenn például a műanyagokra vonatkozó stratégia¹² vagy a fogyasztási cikkekre vonatkozó jótállásról szóló, a közelmúltban módosított javaslat¹³ esetében. Az Unió szabályozási keretei közötti következetességet illetően a Bizottság szintén a közelmúltban fogadott el egy közleményt¹⁴, amelyben felvázolja a vegyi anyagokkal, a termékekkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségeit. A Bizottság 2018-ban meg fogja vizsgálni az EU termékpolitikájának különböző munkaterületein a körforgásos gazdasághoz való hozzájárulást lehetővé tévő, koherensebb szakpolitikai keret bevezetését szolgáló lehetőségeket és cselekvéseket is. A melléktermékek felhasználásával és a hulladék újrafelhasználásra és újrafeldolgozásra való előkészítésével kapcsolatos jogszabályok és ipari együttműködés közötti kölcsönhatások is figyelembevételre kerülnek ezen kezdeményezések és nyomon követésük keretében. A környezettudatos tervezést illetően a Bizottság – a környezettudatos tervezés 2016 és 2019 közötti időszakra vonatkozó munkatervével¹⁵ összhangban – megerősíti határozott elkötelezettségét amellyel, hogy a környezettudatos tervezés jelentősebb mértékben járuljon hozzá a körforgásos gazdasághoz, például azáltal, hogy módszeresebben foglalkozik az olyan anyaghatékonysági kérdésekkel, mint a tartósság és az újrahasznosíthatóság.” ¹⁰ COM(2015) 614 final. ¹¹ COM(2018) 29 final. ¹² COM(2018) 28 final. ¹³ COM(2017) 637 final. ¹⁴ COM(2018) 32 final. ¹⁵ COM(2016) 773 final.			

A Bizottság nyilatkozata a közösségi gazdaságra vonatkozó kezdeményezésekről

„A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervnek¹⁶ megfelelően a Bizottság számos kezdeményezést indított a közösségi gazdasággal kapcsolatban. Amint azt a 2016 júniusában kiadott, a közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrendről szóló közleményében¹⁷ bejelentette, a Bizottság továbbra is figyelemmel fogja kísérni a közösségi gazdaság gazdasági és szabályozási fejleményeit annak érdekében, hogy új és innovatív üzleti modellek kialakítását ösztönözze, miközben biztosítja a megfelelő fogyasztóvédelmet és szociális védelmet.”

¹⁶ COM(2015) 614 final.

¹⁷ COM(2016) 356 final.

A Bizottság nyilatkozata a mikroműanyagokról

„A közelmúltban elfogadott, a műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia¹⁸ összefüggésében a Bizottság integrált megközelítésre vonatkozó javaslatot nyújtott be a mikroműanyagokkal, többek között a mikroszemcsés összetevőkkel kapcsolatos aggályok kezelésére. A stratégia a megelőző intézkedésekre összpontosít és célja, hogy csökkentse a mikroműanyagok valamennyi fő forrásból származó kibocsátását, legyen az olyan termékekből, amelyekhez szándékosan adták hozzá (például a testápolási termékek, illetve a festékek) vagy amely más termékek előállításából vagy használatából ered (például oxidatív úton lebomló műanyagok, gumiabroncsok, műanyag pellet és textíliák).”

¹⁸ COM(2018) 28 final.

A Bizottság nyilatkozata a hulladékszállításról szóló rendelet végrehajtásáról és a megszűnt hulladékstátuszú anyagokról

„A hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK rendelet 2020-ig elvégzendő felülvizsgálata keretében a Bizottság meg fogja fontolni annak megvalósíthatóságát, hogy a hulladékokról szóló keretirányelv 6. cikkének (2) bekezdése értelmében további rendelkezések szülessenek az olyan, megszűnt hulladékstátuszú anyagokat tartalmazó szállítmányokról, amelyek esetében a hulladékstátusz megszűnésének kritériumai nem kerültek megállapításra uniós szinten.”

A Bizottság nyilatkozata a hulladék lerakása előtti kezelését biztosító intézkedésekről

„A hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében a tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a hulladéklerakóban csak kezelésen átesett hulladékot helyezzenek el, ugyanakkor biztosítják, hogy ezen intézkedések ne veszélyeztessék a hulladékról szóló módosított 2008/98/EK irányelv (hulladék keretirányelv) célkitűzéseinek megvalósítását, különös tekintettel az irányelvben meghatározott, a hulladékhierarchiával, a hulladékok külön gyűjtésével, valamint az újrafelhasználásra és az újrahasznosításra való előkészítéssel kapcsolatos célkitűzésekre.

A hulladék keretirányelvvel foglalkozó szakértői csoport 2017. június 30-i ülésén elhangzott eszmecsere építve, valamint az Európai Unió Bíróságának a C-323/13 sz. ügyben hozott ítéletére tekintettel a Bizottság az elkövetkező hónapokban intenzívebb párbeszédet fog folytatni a tagállamokkal az e területen foganatosítandó szakpolitikai intézkedésekről.”

A Bizottság nyilatkozata a végrehajtási jogi aktus elfogadására vonatkozó eljárásról

„A Bizottság hangsúlyozza, hogy a 182/2011/EU rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.) 5. cikke (4) bekezdése második albekezdése b) pontjának szisztematikus alkalmazása ellentétes az említett rendelet betűjével és szellemével. E rendelkezés csak abban az esetben érvényesíthető, ha sajátos helyzet teszi indokolttá a fő szabálytól való eltérést, amely szerint a Bizottság elfogad~~hat~~*ja* a végrehajtási jogi aktus tervezetét, ha a bizottság nem nyilvánított véleményt. Tekintettel arra, hogy az 5. cikk (4) bekezdésében megállapított általános szabály alól kivételt jelent a második albekezdés b) pontjának alkalmazása, nem tekinthető egyszerűen a jogalkotó »mérlegelési jogkörébe« tartozónak, hanem azt megszorító módon kell értelmezni, és ennél fogva indokolással kell alátámasztani.”

A Bizottság nyilatkozata az adatok rendelkezésre állásáról és a jelentéstételi kötelezettségről

„A települési és a csomagolási hulladékra vonatkozó új célkitűzések terén elért haladás nyomán követése, valamint a vonatkozó – különösen az élelmiszer-pazarlás megelőzését és a hulladékot újrahaznosítását célzó célkitűzések meghatározásáról szóló – felülvizsgálati záradékok céljából a Bizottság hangsúlyozza a társjogalkotók között létrejött egyetértés fontosságát, amelynek értelmében a tagállamok biztosítani fogják, hogy a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv, valamint a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK módosított irányelv keretében történő jelentéstétel kiterjedjen 2020-ra.”

Lengyelország nyilatkozata

A tagállamok általi jelentéstétel gyakorisága

„Lengyelországot csalódással töltötték el a tagállamok általi jelentéstétel gyakoriságának növekedésére vonatkozó információk.

Az irányelvtervezetek értelmében az eddig két évenkéntiről évesre emelkedik a tagállamok általi jelentéstétel gyakorisága, ami a megbízásban nem szerepelt. Az előterjesztett megoldások jelentős adminisztratív terhet jelentenek a tagállamok számára. Lengyelország 2017 májusában azzal a feltétellel támogatta a megbízást, hogy az figyelembe veszi Lengyelországnak a jelentéstétel gyakoriságával kapcsolatos kérését.”

Görögország nyilatkozata

„Görögország támogatja a hulladéksomagra irányuló tárgyalások során elért átfogó kompromisszumot, és elismeri azokat a rendkívüli erőfeszítéseket, amelyekre a megállapodás eléréséhez szükség volt, továbbá elismeri a csomagnak a körforgásos gazdaságra vonatkozó stratégián belüli fontosságát.

A tárgyalások során azonban több olyan fontos rendelkezés is bekerült a szövegbe, amelyek jogi szempontból nem koherensek vagy nem alapulnak megfelelő hatásvizsgálaton, különösen a következők:

a 9. cikkben a REACH és a hulladékok közötti kapcsolódási pontokról szóló (1) bekezdés kilencedik francia bekezdése és a 9. cikk (1a) bekezdése, valamint a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás hiánya a következőkben:
a szelektív bontásról szóló 11. cikk (1) bekezdése,
a vegyes veszélyes hulladékról szóló 18. cikk (3) bekezdése,
a háztartási veszélyes hulladék elkülönített gyűjtéséről szóló 20. cikk és
a biohulladékról szóló 22. cikk (1) bekezdése.

Véleményünk szerint elképzelhető, hogy az említett rendelkezések gyakorlati végrehajtása olyan problémásnak bizonyul majd az üzleti vállalkozások, a közigazgatási szervek és a polgárok számára, hogy az a körforgásos gazdaság fenntartható módon történő előmozdítása jelentette átfogó céllal éppen ellentétes hatást vált majd ki.

Ezenkívül úgy véljük, hogy a teljes pénzügyi felelősséget a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kellene fedezni, és megjegyezzük, hogy a települési hulladék tekintetében 2035–2040-re meghatározott 10 %-os hulladéklerakási cél nem veszi megfelelően figyelembe a tagállamok eltérő szociális körülményeit, népsűrűségét és sajátosságait, és elkerülhetetlenül a hulladékégetés mértékének növekedéséhez vezet, ami nem optimális megoldás.

Továbbá arra ösztönözzük a Bizottságot, hogy a csomaghoz és mindenekelőtt a hulladéklerakókról szóló módosított irányelvhez, valamint a 10. cikk (1)–(3) bekezdéséhez és az előbbieken említett kapcsolódó rendelkezésekhez fűződő végrehajtási intézkedések részeként foglalkozzon szisztematikusan és koherens módon a távol eső kis szigetek sajátos jellemzőivel.”

Finnország nyilatkozata

„Finnország támogatja a »hulladékcsomag« céljait és célkitűzéseit, valamint az arról elért átfogó megállapodást, amely megnyitja az utat az újrafeldolgozás arányának növelése és a nagyobb mértékben körforgásos gazdaság előtt.

Finnország azonban ismételten hangot kíván adni azzal kapcsolatos aggályainak, hogy a csomagolási hulladéokra vonatkozó átfogó újrafeldolgozási célok nem állnak összhangban az anyagspecifikus célokkal (a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv 6. cikke (1) bekezdésének f) és h) pontja).

Konkrétabban szólva Finnország úgy véli, hogy az átfogó újrafeldolgozási célok nem tükrözik kellően az anyagspecifikus célok csökkentését. A Bizottság javaslatához képest például a fából készült csomagolási hulladékra vonatkozó újrafeldolgozási célt 35 százalékponttal csökkentették (60 %-ról 25 %-ra) 2025 tekintetében, és 45 százalékponttal (75 %-ról 30 %-ra) 2030 tekintetében. Ennek ellenére a 2025-re meghatározott átfogó cél a bizottsági javaslattal megegyező maradt (65 %), a 2030-ra meghatározott cél pedig csupán 5 százalékponttal csökkent (75 %-ról 70 %-ra).

Finnország úgy véli továbbá, hogy a csomagolási hulladékra vonatkozó átfogó újrafeldolgozási célok nem veszik kellően figyelembe azt, hogy a tagállamok képessége a célok elérésére jelentős mértékben attól függ, hogy bizonyos csomagolóanyagokat milyen arányban használnak. E tekintetben a végső egyezség különösen kedvezőtlen azon tagállamok számára, amelyekben széles körben elterjedt a fából készült csomagolóanyagok használata és amelyekben ezek a csomagolási hulladékok teljes mennyiségének jelentős hányadát teszik ki.

E tagállamok esetében az átfogó újrafeldolgozási célokat a gyakorlatban csak úgy lehet teljesíteni, ha a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó újrafeldolgozási arányokat egyértelműen az anyagspecifikus célokat meghaladó szintekre lehet növelni. Még más csomagolási hulladékanyagok rendkívül hatékony (vagyis a rájuk vonatkozó anyagspecifikus újrafeldolgozási célokat jóval meghaladó) újrafeldolgozása sem képes kompenzálni a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó alacsonyabb újrafeldolgozási arányok domináns hatását. Ez önmagában ellentmondásos azért, mert a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó újrafeldolgozási arányokat szándékosan alacsonyabb szinten határozták meg a korlátozott újrafeldolgozási potenciáljuk miatt.

Következésképpen – és ismételten hangsúlyozva a hulladékcsomag céljai és célkitűzései iránti elkötelezettségét és támogatását – Finnország sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a csomagolási hulladékra vonatkozó kötelező átfogó újrafeldolgozási célok nem biztosítanak egyenlő elbánást a tagállamok számára annak megfelelően, hogy az ott használt bizonyos csomagolóanyagok az összes csomagolóanyag teljes mennyiségének mekkora hányadát teszik ki.”

Németország nyilatkozata

Elkülönített gyűjtés

- „1. A jelenlegi hulladék-keretirányelv 10. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy amennyiben az a 10. cikk (1) bekezdése szerinti hasznosítási követelmény teljesítése érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, »amennyire az műszakilag, környezetileg és gazdaságilag kivitelezhető«. A 10. cikk (2) bekezdésének a háromoldalú egyeztetés során elfogadott módosítása keretében törölték ezt a rendelkezést, és annak a 10. cikk (3) bekezdésében egy külön eltérési záradék lépett a helyébe, amelynek értelmében a tagállamok bizonyos feltételek mellett eltéréseket engedélyezhetnek az elkülönített gyűjtésre vonatkozó követelménytől. A hulladék-keretirányelv 10. cikkének ezen módosítása nem csupán a hulladéktermelőkre és -birtokosokra vonatkozó közvetlen kötelezettségekre gyakorol hatást, de érinti a tagállamok arra vonatkozó kötelezettségét is, hogy biztosítsák bizonyos hulladékok elkülönített gyűjtését, teljesítsék az újrafeldolgozási kvótákat (a hulladék-keretirányelv 11. cikke) és elkülönítetten gyűjtsék a biohulladékot (a hulladék-keretirányelv 22. cikke).

Németország támogatja a hulladék-keretirányelvben foglalt, a fenntartható körforgásos gazdaság uniós és nemzeti szinten történő megvalósítására vonatkozó célkitűzést. Minden érintettnek részt kell vennie a körforgásos gazdaság megvalósítását célzó erőfeszítésekben, ezért a körforgásos gazdaság megvalósításához megfelelő jogalapra van szükség. Németország hangsúlyozni kívánja, hogy a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (3) bekezdésében foglalt eltérési záradéktól függetlenül az Európai Unió működéséről szóló szerződés és a német alkotmány jog egyaránt kimondja, hogy jogilag kötelező erejű kötelezettség – mint például különösen az elkülönített gyűjtésre vonatkozó kötelezettség – csak akkor róható a hulladéktermelőkre és -birtokosokra, ha arányos, tehát az újrafeldolgozás javítását tekintve megfelelő, szükséges és helyénvaló.

2. Ugyanez vonatkozik a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (új) (3a) bekezdése értelmében az elkülönítetten gyűjtött hulladék elégetésére vonatkozó új tilalomra, valamint ezeknek a hulladékoknak a hulladéklerakókról szóló irányelv 5. cikke (3) bekezdésének új f) pontja értelmében a hulladéklerakóban történő lerakásának tilalmára. A fenti tilalmakat csak akkor lehet alkalmazni a hulladéktermelőkre és -birtokosokra, ha azok arányosak. A hulladék-keretirányelv 13. cikke kimondja továbbá, hogy az ezen hulladékokat érintő hulladékgazdálkodásnak az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül kell történnie.”

Ami az ECHA felé átadandó, az adott cikkekről szóló információkat illeti (a hulladék-keretirányelv 9. cikke (1) bekezdésének i) pontja és 9. cikkének (2) bekezdése)

„A háromoldalú tárgyalások végső fázisában a 9. cikk (1) bekezdése i) pontjának kilencedik francia bekezdésébe és a 9. cikk (2) bekezdésébe illesztett azon rendelkezés, amely kimondja, hogy azokat a cikkeket, amelyek a REACH-rendelet értelmében különös aggodalomra okot adó anyagot tartalmaznak, fel kell venni az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) adatbázisába, számos részletes kérdést vet fel, amely tisztázásra szorul, mielőtt a tagállamok a rendelkezés céljait szem előtt tartó szabályozásokat dolgozhatnak ki. Tisztázni kell például, hogy hogyan kellene úgy azonosítani az érintett cikkeket, hogy azok könnyen visszakereshető formában bekerülhessenek egy központi adatbázisba. Ezenkívül közös rendelkezéseket kell létrehozni az egyazon cikkekre vonatkozó többszörös adatbevitel kérdésének a rendezésére is, tekintettel arra, hogy ilyen helyzetekre nagy számban lehet számítani a kötelezettségeknek az ellátási lánc összes részvevőjére való kiterjesztését követően.

Németország sajnálatosnak tartja, hogy ez a rendelkezés, amely minden érintett részéről jelentős erőfeszítéseket követel majd, anélkül került be a tervezetbe, hogy a tartalom, illetve az – ilyen összetett kérdések esetében szükséges – megfelelő hatásvizsgálat tekintetében sor került volna a megfelelő előkészítésre. Németország csak a háromoldalú egyeztető eljárás keretében elért átfogó kompromisszumra tekintettel tud ezzel egyetérteni. Németország arra kéri a Bizottságot, hogy az ECHA-val, mint az adatbázis gondozásáért felelős szervvel konzultálva pontosan határozza meg mindazokat a részleteket, amelyek lehetővé teszik az ECHA és a tagállamok számára a rendelkezés megfelelő módon való végrehajtását, figyelmet fordítva arra, hogy az ezzel kapcsolatos munkaterhelés a szükséges minimumra korlátozódjon. Felkérjük a Bizottságot, hogy amennyiben úgy véli, hogy ez az uniós jog további módosításait teszi szükségessé, nyújtsa be a megfelelő rendelkezéstervezeteket.”

<i>A hulladékokról szóló csomag: irányelv a hulladéklerakókról</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/850 irányelve a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 150., 2018.6.14., 100. o.	10/18	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: tartózkodott: HU
A Bizottság nyilatkozata a körforgásos gazdaságra vonatkozó politikai keretről „A Bizottság elkötelezett a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv¹⁹ teljes körű végrehajtásának biztosítása iránt. A körforgásos gazdaság felé történő előrelépés nyomán követése érdekében a Bizottság nyomonkövetési keretrendszer²⁰ fogadott el, amely a meglévő erőforrás-hatékonysági eredménytáblán és nyersanyag-eredménytáblán alapul. A Bizottság felhívja a figyelmet a termékek és szervezetek ökológiai lábnyomára vonatkozó mutatóról folyó munkájára is. A körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv keretében tett intézkedések ahhoz is hozzájárulnak, hogy az Unió teljesítse a 12. fenntartható fejlesztési céllal összefüggésben a fenntartható fogyasztással és termeléssel kapcsolatos célkitűzéseket is. Ez a helyzet áll fenn például a műanyagokra vonatkozó stratégia²¹ vagy a fogyasztási cikkekre vonatkozó jótállásról szóló, a közelmúltban módosított javaslat²² esetében. Az Unió szabályozási keretei közötti következetességet illetően a Bizottság szintén a közelmúltban fogadott el egy közleményt²³, amelyben felvázolja a vegyi anyagokkal, a termékekkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségeit. A Bizottság 2018-ban meg fogja vizsgálni az EU termékpolitikájának különböző munkaterületein a körforgásos gazdasághoz való hozzájárulást lehetővé tévő, koherensebb szakpolitikai keret bevezetését szolgáló lehetőségeket és cselekvéseket is. A melléktermékek felhasználásával és a hulladék újrafelhasználásra és újrafeldolgozásra való előkészítésével kapcsolatos jogszabályok és ipari együttműködés közötti kölcsönhatások is figyelembevételre kerülnek ezen kezdeményezések és nyomon követésük keretében. A környezettudatos tervezést illetően a Bizottság – a környezettudatos tervezés 2016 és 2019 közötti időszakra vonatkozó munkatervével²⁴ összhangban – megerősíti határozott elkötelezettségét amellyel, hogy a környezettudatos tervezés jelentősebb mértékben járuljon hozzá a körforgásos gazdasághoz, például azáltal, hogy módszeresebben foglalkozik az olyan anyaghatékonysági kérdésekkel, mint a tartósság és az újrahasznosíthatóság.” ¹⁹ COM(2015) 614 final. ²⁰ COM(2018) 29 final. ²¹ COM(2018) 28 final. ²² COM(2017) 637 final. ²³ COM(2018) 32 final. ²⁴ COM(2016) 773 final.			

A Bizottság nyilatkozata a közösségi gazdaságra vonatkozó kezdeményezésekről

„A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervnek²⁵ megfelelően a Bizottság számos kezdeményezést indított a közösségi gazdasággal kapcsolatban. Amint azt a 2016 júniusában kiadott, a közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrendről szóló közleményében²⁶ bejelentette, a Bizottság továbbra is figyelemmel fogja kísérni a közösségi gazdaság gazdasági és szabályozási fejleményeit annak érdekében, hogy új és innovatív üzleti modellek kialakítását ösztönözze, miközben biztosítja a megfelelő fogyasztóvédelmet és szociális védelmet.”

²⁵ COM(2015) 614 final.

²⁶ COM(2016) 356 final.

A Bizottság nyilatkozata a mikroműanyagokról

„A közelmúltban elfogadott, a műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia²⁷ összefüggésében a Bizottság integrált megközelítésre vonatkozó javaslatot nyújtott be a mikroműanyagokkal, többek között a mikroszemcsés összetevőkkel kapcsolatos aggályok kezelésére. A stratégia a megelőző intézkedésekre összpontosít és célja, hogy csökkentse a mikroműanyagok valamennyi fő forrásból származó kibocsátását, legyen az olyan termékekből, amelyekhez szándékosan adták hozzá (például a testápolási termékek, illetve a festékek) vagy amely más termékek előállításából vagy használatából ered (például oxidatív úton lebomló műanyagok, gumiabroncsok, műanyag pellet és textíliák).”

²⁷ COM(2018) 28 final.

A Bizottság nyilatkozata a hulladékszállításról szóló rendelet végrehajtásáról és a megszűnt hulladékstátuszú anyagokról

„A hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK rendelet 2020-ig elvégzendő felülvizsgálata keretében a Bizottság meg fogja fontolni annak megvalósíthatóságát, hogy a hulladékokról szóló keretirányelv 6. cikkének (2) bekezdése értelmében további rendelkezések szülessenek az olyan, megszűnt hulladékstátuszú anyagokat tartalmazó szállítmányokról, amelyek esetében a hulladékstátusz megszűnésének kritériumai nem kerültek megállapításra uniós szinten.”

A Bizottság nyilatkozata a hulladék lerakása előtti kezelését biztosító intézkedésekről

„A hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében a tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a hulladéklerakóban csak kezelésen átesett hulladékot helyezzenek el, ugyanakkor biztosítják, hogy ezen intézkedések ne veszélyeztessék a hulladékról szóló módosított 2008/98/EK irányelv (hulladék keretirányelv) célkitűzéseinek megvalósítását, különös tekintettel az irányelvben meghatározott, a hulladékhierarchiával, a hulladékok külön gyűjtésével, valamint az újrafelhasználásra és az újrahasznosításra való előkészítéssel kapcsolatos célkitűzésekre.

A hulladék keretirányelvvel foglalkozó szakértői csoport 2017. június 30-i ülésén elhangzott eszmecsere építve, valamint az Európai Unió Bíróságának a C-323/13 sz. ügyben hozott ítéletére tekintettel a Bizottság az elkövetkező hónapokban intenzívebb párbeszédet fog folytatni a tagállamokkal az e területen foganatosítandó szakpolitikai intézkedésekről.”

A Bizottság nyilatkozata a végrehajtási jogi aktus elfogadására vonatkozó eljárásról

„A Bizottság hangsúlyozza, hogy a 182/2011/EU rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.) 5. cikke (4) bekezdése második albekezdése b) pontjának szisztematikus alkalmazása ellentétes az említett rendelet betűjével és szellemével. E rendelkezés csak abban az esetben érvényesíthető, ha sajátos helyzet teszi indokolttá a fő szabálytól való eltérést, amely szerint a Bizottság elfogadhatja a végrehajtási jogi aktus tervezetét, ha a bizottság nem nyilvánított véleményt. Tekintettel arra, hogy az 5. cikk (4) bekezdésében megállapított általános szabály alól kivételt jelent a második albekezdés b) pontjának alkalmazása, nem tekinthető egyszerűen a jogalkotó »mérlegelési jogkörébe« tartozónak, hanem azt megszorító módon kell értelmezni, és ennél fogva indokolással kell alátámasztani.”

A Bizottság nyilatkozata az adatok rendelkezésre állásáról és a jelentéstételi kötelezettségről

„A települési és a csomagolási hulladékra vonatkozó új célkitűzések terén elért haladás nyomán követése, valamint a vonatkozó – különösen az élelmiszer-pazarlás megelőzését és a hulladékot újrahaznosítását célzó célkitűzések meghatározásáról szóló – felülvizsgálati záradékok céljából a Bizottság hangsúlyozza a társjogalkotók között létrejött egyetértés fontosságát, amelynek értelmében a tagállamok biztosítani fogják, hogy a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv, valamint a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK módosított irányelv keretében történő jelentéstétel kiterjedjen 2020-ra.”

Lengyelország nyilatkozata

A tagállamok általi jelentéstétel gyakorisága

„Lengyelországot csalódással töltötték el a tagállamok általi jelentéstétel gyakoriságának növekedésére vonatkozó információk.

Az irányelvtervezetek értelmében az eddig két évenkénti évesre emelkedik a tagállamok általi jelentéstétel gyakorisága, ami a megbízásban nem szerepelt. Az előterjesztett megoldások jelentős adminisztratív terhet jelentenek a tagállamok számára. Lengyelország 2017 májusában azzal a feltétellel támogatta a megbízást, hogy az figyelembe veszi Lengyelországnak a jelentéstétel gyakoriságával kapcsolatos kérését.”

Görögország nyilatkozata

„Görögország támogatja a hulladéksomagra irányuló tárgyalások során elért átfogó kompromisszumot, és elismeri azokat a rendkívüli erőfeszítéseket, amelyekre a megállapodás eléréséhez szükség volt, továbbá elismeri a csomagnak a körforgásos gazdaságra vonatkozó stratégián belüli fontosságát.

A tárgyalások során azonban több olyan fontos rendelkezés is bekerült a szövegbe, amelyek jogi szempontból nem koherensek vagy nem alapulnak megfelelő hatásvizsgálaton, különösen a következők:

a 9. cikkben a REACH és a hulladékok közötti kapcsolódási pontokról szóló (1) bekezdés kilencedik francia bekezdése és a 9. cikk (1a) bekezdése, valamint a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás hiánya a következőkben:
a szelektív bontásról szóló 11. cikk (1) bekezdése,
a vegyes veszélyes hulladékról szóló 18. cikk (3) bekezdése,
a háztartási veszélyes hulladék elkülönített gyűjtéséről szóló 20. cikk és
a biohulladékról szóló 22. cikk (1) bekezdése.

Véleményünk szerint elképzelhető, hogy az említett rendelkezések gyakorlati végrehajtása olyan problémásnak bizonyul majd az üzleti vállalkozások, a közigazgatási szervek és a polgárok számára, hogy az a körforgásos gazdaság fenntartható módon történő előmozdítása jelentette átfogó céllal éppen ellentétes hatást vált majd ki.

Ezenkívül úgy véljük, hogy a teljes pénzügyi felelősséget a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kellene fedezni, és megjegyezzük, hogy a települési hulladék tekintetében 2035–2040-re meghatározott 10 %-os hulladéklerakási cél nem veszi megfelelően figyelembe a tagállamok eltérő szociális körülményeit, népsűrűségét és sajátosságait, és elkerülhetetlenül a hulladékégetés mértékének növekedéséhez vezet, ami nem optimális megoldás.

Továbbá arra ösztönözzük a Bizottságot, hogy a csomaghoz és mindenekelőtt a hulladéklerakókról szóló módosított irányelvhez, valamint a 10. cikk (1)–(3) bekezdéséhez és az előbbieken említett kapcsolódó rendelkezésekhez fűződő végrehajtási intézkedések részeként foglalkozzon szisztematikusan és koherens módon a távol eső kis szigetek sajátos jellemzőivel.”

Finnország nyilatkozata

„Finnország támogatja a »hulladékcsomag« céljait és célkitűzéseit, valamint az arról elért átfogó megállapodást, amely megnyitja az utat az újrafeldolgozás arányának növelése és a nagyobb mértékben körforgásos gazdaság előtt.

Finnország azonban ismételten hangot kíván adni azzal kapcsolatos aggályainak, hogy a csomagolási hulladéokra vonatkozó átfogó újrafeldolgozási célok nem állnak összhangban az anyagspecifikus célokkal (a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv 6. cikke (1) bekezdésének f) és h) pontja).

Konkrétabban szólva Finnország úgy véli, hogy az átfogó újrafeldolgozási célok nem tükrözik kellően az anyagspecifikus célok csökkentését. A Bizottság javaslatához képest például a fából készült csomagolási hulladékra vonatkozó újrafeldolgozási célt 35 százalékponttal csökkentették (60 %-ról 25 %-ra) 2025 tekintetében, és 45 százalékponttal (75 %-ról 30 %-ra) 2030 tekintetében. Ennek ellenére a 2025-re meghatározott átfogó cél a bizottsági javaslattal megegyező maradt (65 %), a 2030-ra meghatározott cél pedig csupán 5 százalékponttal csökkent (75 %-ról 70 %-ra).

Finnország úgy véli továbbá, hogy a csomagolási hulladékra vonatkozó átfogó újrafeldolgozási célok nem veszik kellően figyelembe azt, hogy a tagállamok képessége a célok elérésére jelentős mértékben attól függ, hogy bizonyos csomagolóanyagokat milyen arányban használnak. E tekintetben a végső egyezség különösen kedvezőtlen azon tagállamok számára, amelyekben széles körben elterjedt a fából készült csomagolóanyagok használata és amelyekben ezek a csomagolási hulladékok teljes mennyiségének jelentős hányadát teszik ki.

E tagállamok esetében az átfogó újrafeldolgozási célokat a gyakorlatban csak úgy lehet teljesíteni, ha a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó újrafeldolgozási arányokat egyértelműen az anyagspecifikus célokat meghaladó szintekre lehet növelni. Még más csomagolási hulladékanyagok rendkívül hatékony (vagyis a rájuk vonatkozó anyagspecifikus újrafeldolgozási célokat jóval meghaladó) újrafeldolgozása sem képes kompenzálni a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó alacsonyabb újrafeldolgozási arányok domináns hatását. Ez önmagában ellentmondásos azért, mert a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó újrafeldolgozási arányokat szándékosan alacsonyabb szinten határozták meg a korlátozott újrafeldolgozási potenciáljuk miatt.

Következésképpen – és ismételten hangsúlyozva a hulladékcsomag céljai és célkitűzései iránti elkötelezettségét és támogatását – Finnország sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a csomagolási hulladékra vonatkozó kötelező átfogó újrafeldolgozási célok nem biztosítanak egyenlő elbánást a tagállamok számára annak megfelelően, hogy az ott használt bizonyos csomagolóanyagok az összes csomagolóanyag teljes mennyiségének mekkora hányadát teszik ki.”

Németország nyilatkozata

Elkülönített gyűjtés

- „1. A jelenlegi hulladék-keretirányelv 10. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy amennyiben az a 10. cikk (1) bekezdése szerinti hasznosítási követelmény teljesítése érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, »amennyire az műszakilag, környezetileg és gazdaságilag kivitelezhető«. A 10. cikk (2) bekezdésének a háromoldalú egyeztetés során elfogadott módosítása keretében törölték ezt a rendelkezést, és annak a 10. cikk (3) bekezdésében egy külön eltérési záradék lépett a helyébe, amelynek értelmében a tagállamok bizonyos feltételek mellett eltéréseket engedélyezhetnek az elkülönített gyűjtésre vonatkozó követelménytől. A hulladék-keretirányelv 10. cikkének ezen módosítása nem csupán a hulladéktermelőkre és -birtokosokra vonatkozó közvetlen kötelezettségekre gyakorol hatást, de érinti a tagállamok arra vonatkozó kötelezettségét is, hogy biztosítsák bizonyos hulladékok elkülönített gyűjtését, teljesítsék az újrafeldolgozási kvótákat (a hulladék-keretirányelv 11. cikke) és elkülönítetten gyűjtsék a biohulladékot (a hulladék-keretirányelv 22. cikke).

Németország támogatja a hulladék-keretirányelvben foglalt, a fenntartható körforgásos gazdaság uniós és nemzeti szinten történő megvalósítására vonatkozó célkitűzést. Minden érintettnek részt kell vennie a körforgásos gazdaság megvalósítását célzó erőfeszítésekben, ezért a körforgásos gazdaság megvalósításához megfelelő jogalapra van szükség. Németország hangsúlyozni kívánja, hogy a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (3) bekezdésében foglalt eltérési záradéktól függetlenül az Európai Unió működéséről szóló szerződés és a német alkotmány jog egyaránt kimondja, hogy jogilag kötelező erejű kötelezettség – mint például különösen az elkülönített gyűjtésre vonatkozó kötelezettség – csak akkor róható a hulladéktermelőkre és -birtokosokra, ha arányos, tehát az újrafeldolgozás javítását tekintve megfelelő, szükséges és helyénvaló.

2. Ugyanez vonatkozik a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (új) (3a) bekezdése értelmében az elkülönítetten gyűjtött hulladék elégetésére vonatkozó új tilalomra, valamint ezeknek a hulladékoknak a hulladéklerakókról szóló irányelv 5. cikke (3) bekezdésének új f) pontja értelmében a hulladéklerakóban történő lerakásának tilalmára. A fenti tilalmakat csak akkor lehet alkalmazni a hulladéktermelőkre és -birtokosokra, ha azok arányosak. A hulladék-keretirányelv 13. cikke kimondja továbbá, hogy az ezen hulladékokat érintő hulladékgazdálkodásnak az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül kell történnie.”

Ami az ECHA felé átadandó, az adott cikkekről szóló információkat illeti (a hulladék-keretirányelv 9. cikke (1) bekezdésének i) pontja és 9. cikkének (2) bekezdése)

„A háromoldalú tárgyalások végső fázisában a 9. cikk (1) bekezdése i) pontjának kilencedik francia bekezdésébe és a 9. cikk (2) bekezdésébe illesztett azon rendelkezés, amely kimondja, hogy azokat a cikkeket, amelyek a REACH-rendelet értelmében különös aggodalomra okot adó anyagot tartalmaznak, fel kell venni az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) adatbázisába, számos részletes kérdést vet fel, amely tisztázásra szorul, mielőtt a tagállamok a rendelkezés céljait szem előtt tartó szabályozásokat dolgozhatnak ki. Tisztázni kell például, hogy hogyan kellene úgy azonosítani az érintett cikkeket, hogy azok könnyen visszakereshető formában bekerülhessenek egy központi adatbázisba. Ezenkívül közös rendelkezéseket kell létrehozni az egyazon cikkekre vonatkozó többszörös adatbevitel kérdésének a rendezésére is, tekintettel arra, hogy ilyen helyzetekre nagy számban lehet számítani a kötelezettségeknek az ellátási lánc összes részvevőjére való kiterjesztését követően.

Németország sajnálatosnak tartja, hogy ez a rendelkezés, amely minden érintett részéről jelentős erőfeszítéseket követel majd, anélkül került be a tervezetbe, hogy a tartalom, illetve az – ilyen összetett kérdések esetében szükséges – megfelelő hatásvizsgálat tekintetében sor került volna a megfelelő előkészítésre. Németország csak a háromoldalú egyeztető eljárás keretében elért átfogó kompromisszumra tekintettel tud ezzel egyetérteni. Németország arra kéri a Bizottságot, hogy az ECHA-val, mint az adatbázis gondozásáért felelős szervvel konzultálva pontosan határozza meg mindazokat a részleteket, amelyek lehetővé teszik az ECHA és a tagállamok számára a rendelkezés megfelelő módon való végrehajtását, figyelmet fordítva arra, hogy az ezzel kapcsolatos munkaterhelés a szükséges minimumra korlátozódjon. Felkérjük a Bizottságot, hogy amennyiben úgy véli, hogy ez az uniós jog további módosításait teszi szükségessé, nyújtsa be a megfelelő rendelkezéstervezeteket.”

<i>A hulladékokról szóló csomag: irányelv a csomagolási hulladékokról</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/852 irányelve a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 150., 2018.6.14., 141. o.	12/18	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: tartózkodott: HU
A Bizottság nyilatkozata a körforgásos gazdaságra vonatkozó politikai keretről „A Bizottság elkötelezett a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv²⁸ teljes körű végrehajtásának biztosítása iránt. A körforgásos gazdaság felé történő előrelépés nyomán követése érdekében a Bizottság nyomkövetési keretrendszer⁹ fogadott el, amely a meglévő erőforrás-hatékonysági eredménytáblán és nyersanyag-eredménytáblán alapul. A Bizottság felhívja a figyelmet a termékek és szervezetek ökológiai lábnyomára vonatkozó mutatóról folyó munkájára is. A körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv keretében tett intézkedések ahhoz is hozzájárulnak, hogy az Unió teljesítse a 12. fenntartható fejlesztési céllal összefüggésben a fenntartható fogyasztással és termeléssel kapcsolatos célkitűzéseket is. Ez a helyzet áll fenn például a műanyagokra vonatkozó stratégia³⁰ vagy a fogyasztási cikkekre vonatkozó jótállásról szóló, a közelmúltban módosított javaslat³¹ esetében. Az Unió szabályozási keretei közötti következetességet illetően a Bizottság szintén a közelmúltban fogadott el egy közleményt³², amelyben felvázolja a vegyi anyagokkal, a termékekkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségeit. A Bizottság 2018-ban meg fogja vizsgálni az EU termékpolitikájának különböző munkaterületein a körforgásos gazdasághoz való hozzájárulást lehetővé tévő, koherensebb szakpolitikai keret bevezetését szolgáló lehetőségeket és cselekvéseket is. A melléktermékek felhasználásával és a hulladék újrafelhasználásra és újrafeldolgozásra való előkészítésével kapcsolatos jogszabályok és ipari együttműködés közötti kölcsönhatások is figyelembevételre kerülnek ezen kezdeményezések és nyomon követésük keretében. A környezettudatos tervezést illetően a Bizottság – a környezettudatos tervezés 2016 és 2019 közötti időszakra vonatkozó munkatervével³³ összhangban – megerősíti határozott elkötelezettségét amellyel, hogy a környezettudatos tervezés jelentősebb mértékben járjon hozzá a körforgásos gazdasághoz, például azáltal, hogy módszeresebben foglalkozik az olyan anyaghatékonysági kérdésekkel, mint a tartósság és az újrahasznosíthatóság.” ²⁸ COM(2015) 614 final. ²⁹ COM(2018) 29 final. ³⁰ COM (2018) 28 final. ³¹ COM(2017) 637 final. ³² COM (2018) 32 final. ³³ COM(2016) 773 final.			

A Bizottság nyilatkozata a közösségi gazdaságra vonatkozó kezdeményezésekről

„A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervnek³⁴ megfelelően a Bizottság számos kezdeményezést indított a közösségi gazdasággal kapcsolatban. Amint azt a 2016 júniusában kiadott, a közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrendről szóló közleményében³⁵ bejelentette, a Bizottság továbbra is figyelemmel fogja kísérni a közösségi gazdaság gazdasági és szabályozási fejleményeit annak érdekében, hogy új és innovatív üzleti modellek kialakítását ösztönözze, miközben biztosítja a megfelelő fogyasztóvédelmet és szociális védelmet.”

³⁴ COM(2015) 614 final.

³⁵ COM(2016) 356 final.

A Bizottság nyilatkozata a mikroműanyagokról

„A közelmúltban elfogadott, a műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia³⁶ összefüggésében a Bizottság integrált megközelítésre vonatkozó javaslatot nyújtott be a mikroműanyagokkal, többek között a mikroszemcsés összetevőkkel kapcsolatos aggályok kezelésére. A stratégia a megelőző intézkedésekre összpontosít és célja, hogy csökkentse a mikroműanyagok valamennyi fő forrásból származó kibocsátását, legyen az olyan termékekből, amelyekhez szándékosan adták hozzá (például a testápolási termékek, illetve a festékek) vagy amely más termékek előállításából vagy használatából ered (például oxidatív úton lebomló műanyagok, gumiabroncsok, műanyag pellet és textíliák).”

³⁶ COM (2018) 28 final.

A Bizottság nyilatkozata a hulladékszállításról szóló rendelet végrehajtásáról és a megszűnt hulladékstátuszú anyagokról

„A hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK rendelet 2020-ig elvégzendő felülvizsgálata keretében a Bizottság meg fogja fontolni annak megvalósíthatóságát, hogy a hulladékokról szóló keretirányelv 6. cikkének (2) bekezdése értelmében további rendelkezések szülessenek az olyan, megszűnt hulladékstátuszú anyagokat tartalmazó szállítmányokról, amelyek esetében a hulladékstátusz megszűnésének kritériumai nem kerültek megállapításra uniós szinten.”

A Bizottság nyilatkozata a hulladék lerakása előtti kezelését biztosító intézkedésekről

„A hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében a tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a hulladéklerakóban csak kezelésen átesett hulladékot helyezzenek el, ugyanakkor biztosítják, hogy ezen intézkedések ne veszélyeztessék a hulladékról szóló módosított 2008/98/EK irányelv (hulladék keretirányelv) célkitűzéseinek megvalósítását, különös tekintettel az irányelvben meghatározott, a hulladékhierarchiával, a hulladékok külön gyűjtésével, valamint az újrafelhasználásra és az újrahasznosításra való előkészítéssel kapcsolatos célkitűzésekre.

A hulladék keretirányelvvel foglalkozó szakértői csoport 2017. június 30-i ülésén elhangzott eszmecserére építve, valamint az Európai Unió Bíróságának a C-323/13 sz. ügyben hozott ítéletére tekintettel a Bizottság az elkövetkező hónapokban intenzívebb párbeszédet fog folytatni a tagállamokkal az e területen foganatosítandó szakpolitikai intézkedésekről.”

A Bizottság nyilatkozata a végrehajtási jogi aktus elfogadására vonatkozó eljárásról

„A Bizottság hangsúlyozza, hogy a 182/2011/EU rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.) 5. cikke (4) bekezdése második albekezdése b) pontjának szisztematikus alkalmazása ellentétes az említett rendelet betűjével és szellemével. E rendelkezés csak abban az esetben érvényesíthető, ha sajátos helyzet teszi indokolttá a fő szabálytól való eltérést, amely szerint a Bizottság elfogad~~hat~~*ja* a végrehajtási jogi aktus tervezetét, ha a bizottság nem nyilvánított véleményt. Tekintettel arra, hogy az 5. cikk (4) bekezdésében megállapított általános szabály alól kivételt jelent a második albekezdés b) pontjának alkalmazása, nem tekinthető egyszerűen a jogalkotó »mérlegelési jogkörébe« tartozónak, hanem azt megszorító módon kell értelmezni, és ennél fogva indokolással kell alátámasztani.”

A Bizottság nyilatkozata az adatok rendelkezésre állásáról és a jelentéstételi kötelezettségről

„A települési és a csomagolási hulladékra vonatkozó új célkitűzések terén elért haladás nyomán követése, valamint a vonatkozó – különösen az élelmiszer-pazarlás megelőzését és a hulladékolajok újrahasznosítását célzó célkitűzések meghatározásáról szóló – felülvizsgálati záradékok céljából a Bizottság hangsúlyozza a társjogalkotók között létrejött egyetértés fontosságát, amelynek értelmében a tagállamok biztosítani fogják, hogy a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv, valamint a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK módosított irányelv keretében történő jelentéstétel kiterjedjen 2020-ra.”

Lengyelország nyilatkozata

I. A tagállamok általi jelentéstétel gyakorisága

„Lengyelországot csalódással töltötték el a tagállamok általi jelentéstétel gyakoriságának növekedésére vonatkozó információk.

Az irányelvtervezetek értelmében az eddig kétévenkéntiről évesre emelkedik a tagállamok általi jelentéstétel gyakorisága, ami a megbízásban nem szerepelt. Az előterjesztett megoldások jelentős adminisztratív terhet jelentenek a tagállamok számára. Lengyelország 2017 májusában azzal a feltétellel támogatta a megbízást, hogy az figyelembe veszi Lengyelországnak a jelentéstétel gyakoriságával kapcsolatos kérését.”

II. Az egyes újrafeldolgozási célok kivitelezhetősége és megvalósíthatósága

„A műanyag csomagolási hulladék újrafeldolgozását illetően Lengyelország megjegyzi, hogy a 2030-ban elérendő 55 %-os célérték elérése egyes anyagok tulajdonságai miatt műszakilag nehézségekbe ütközhet.”

Görögország nyilatkozata

„Görögország támogatja a hulladéksomagra irányuló tárgyalások során elért átfogó kompromisszumot, és elismeri azokat a rendkívüli erőfeszítéseket, amelyekre a megállapodás eléréséhez szükség volt, továbbá elismeri a csomagnak a körforgásos gazdaságra vonatkozó stratégián belüli fontosságát.

A tárgyalások során azonban több olyan fontos rendelkezés is bekerült a szövegbe, amelyek jogi szempontból nem koherensek vagy nem alapulnak megfelelő hatásvizsgálaton, különösen a következők:

a 9. cikkben a REACH és a hulladékok közötti kapcsolódási pontokról szóló (1) bekezdés kilencedik francia bekezdése és a 9. cikk (1a) bekezdése, valamint a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (2) és (3) bekezdésére való hivatkozás hiánya a következőkben:
a szelektív bontásról szóló 11. cikk (1) bekezdése,
a vegyes veszélyes hulladékról szóló 18. cikk (3) bekezdése,
a háztartási veszélyes hulladék elkülönített gyűjtéséről szóló 20. cikk és
a biohulladékról szóló 22. cikk (1) bekezdése.

Véleményünk szerint elképzelhető, hogy az említett rendelkezések gyakorlati végrehajtása olyan problémásnak bizonyul majd az üzleti vállalkozások, a közigazgatási szervek és a polgárok számára, hogy az a körforgásos gazdaság fenntartható módon történő előmozdítása jelentette átfogó céllal éppen ellentétes hatást vált majd ki.

Ezenkívül úgy véljük, hogy a teljes pénzügyi felelősséget a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kellene fedezni, és megjegyezzük, hogy a települési hulladék tekintetében 2035–2040-re meghatározott 10 %-os hulladéklerakási cél nem veszi megfelelően figyelembe a tagállamok eltérő szociális körülményeit, népsűrűségét és sajátosságait, és elkerülhetetlenül a hulladékégetés mértékének növekedéséhez vezet, ami nem optimális megoldás.

Továbbá arra ösztönözzük a Bizottságot, hogy a csomaghoz és mindenekelőtt a hulladéklerakókról szóló módosított irányelvhez, valamint a 10. cikk (1)–(3) bekezdéséhez és az előbbieken említett kapcsolódó rendelkezésekhez fűződő végrehajtási intézkedések részeként foglalkozzon szisztematikusan és koherens módon a távol eső kis szigetek sajátos jellemzőivel.”

Finnország nyilatkozata

„Finnország támogatja a »hulladékcsomag« céljait és célkitűzéseit, valamint az arról elért átfogó megállapodást, amely megnyitja az utat az újrafeldolgozás arányának növelése és a nagyobb mértékben körforgásos gazdaság előtt.

Finnország azonban ismételten hangot kíván adni azzal kapcsolatos aggályainak, hogy a csomagolási hulladéokra vonatkozó átfogó újrafeldolgozási célok nem állnak összhangban az anyagspecifikus célokkal (a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv 6. cikke (1) bekezdésének f) és h) pontja).

Konkrétabban szólva Finnország úgy véli, hogy az átfogó újrafeldolgozási célok nem tükrözik kellően az anyagspecifikus célok csökkentését. A Bizottság javaslatához képest például a fából készült csomagolási hulladékra vonatkozó újrafeldolgozási célt 35 százalékponttal csökkentették (60 %-ról 25 %-ra) 2025 tekintetében, és 45 százalékponttal (75 %-ról 30 %-ra) 2030 tekintetében. Ennek ellenére a 2025-re meghatározott átfogó cél a bizottsági javaslattal megegyező maradt (65 %), a 2030-ra meghatározott cél pedig csupán 5 százalékponttal csökkent (75 %-ról 70 %-ra).

Finnország úgy véli továbbá, hogy a csomagolási hulladékra vonatkozó átfogó újrafeldolgozási célok nem veszik kellően figyelembe azt, hogy a tagállamok képessége a célok elérésére jelentős mértékben attól függ, hogy bizonyos csomagolóanyagokat milyen arányban használnak. E tekintetben a végső egyezség különösen kedvezőtlen azon tagállamok számára, amelyekben széles körben elterjedt a fából készült csomagolóanyagok használata és amelyekben ezek a csomagolási hulladékok teljes mennyiségének jelentős hányadát teszik ki.

E tagállamok esetében az átfogó újrafeldolgozási célokat a gyakorlatban csak úgy lehet teljesíteni, ha a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó újrafeldolgozási arányokat egyértelműen az anyagspecifikus célokat meghaladó szintekre lehet növelni. Még más csomagolási hulladékanyagok rendkívül hatékony (vagyis a rájuk vonatkozó anyagspecifikus újrafeldolgozási célokat jóval meghaladó) újrafeldolgozása sem képes kompenzálni a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó alacsonyabb újrafeldolgozási arányok domináns hatását. Ez önmagában ellentmondásos azért, mert a fából készült csomagolóanyagokra vonatkozó újrafeldolgozási arányokat szándékosan alacsonyabb szinten határozták meg a korlátozott újrafeldolgozási potenciáljuk miatt.

Következésképpen – és ismételten hangsúlyozva a hulladékcsomag céljai és célkitűzései iránti elkötelezettségét és támogatását – Finnország sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a csomagolási hulladékra vonatkozó kötelező átfogó újrafeldolgozási célok nem biztosítanak egyenlő elbánást a tagállamok számára annak megfelelően, hogy az ott használt bizonyos csomagolóanyagok az összes csomagolóanyag teljes mennyiségének mekkora hányadát teszik ki.”

Németország nyilatkozata

Elkülönített gyűjtés

- „1. A jelenlegi hulladék-keretirányelv 10. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy amennyiben az a 10. cikk (1) bekezdése szerinti hasznosítási követelmény teljesítése érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, »amennyire az műszakilag, környezetileg és gazdaságilag kivitelezhető«. A 10. cikk (2) bekezdésének a háromoldalú egyeztetés során elfogadott módosítása keretében törölték ezt a rendelkezést, és annak a 10. cikk (3) bekezdésében egy külön eltérési záradék lépett a helyébe, amelynek értelmében a tagállamok bizonyos feltételek mellett eltéréseket engedélyezhetnek az elkülönített gyűjtésre vonatkozó követelménytől. A hulladék-keretirányelv 10. cikkének ezen módosítása nem csupán a hulladéktermelőkre és -birtokosokra vonatkozó közvetlen kötelezettségekre gyakorol hatást, de érinti a tagállamok arra vonatkozó kötelezettségét is, hogy biztosítsák bizonyos hulladékok elkülönített gyűjtését, teljesítsék az újrafeldolgozási kvótákat (a hulladék-keretirányelv 11. cikke) és elkülönítetten gyűjtsék a biohulladékot (a hulladék-keretirányelv 22. cikke).

Németország támogatja a hulladék-keretirányelvben foglalt, a fenntartható körforgásos gazdaság uniós és nemzeti szinten történő megvalósítására vonatkozó célkitűzést. Minden érintettnek részt kell vennie a körforgásos gazdaság megvalósítását célzó erőfeszítésekben, ezért a körforgásos gazdaság megvalósításához megfelelő jogalapra van szükség. Németország hangsúlyozni kívánja, hogy a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (3) bekezdésében foglalt eltérési záradéktól függetlenül az Európai Unió működéséről szóló szerződés és a német alkotmány jog egyaránt kimondja, hogy jogilag kötelező erejű kötelezettség – mint például különösen az elkülönített gyűjtésre vonatkozó kötelezettség – csak akkor róható a hulladéktermelőkre és -birtokosokra, ha arányos, tehát az újrafeldolgozás javítását tekintve megfelelő, szükséges és helyénvaló.

2. Ugyanez vonatkozik a hulladék-keretirányelv 10. cikkének (új) (3a) bekezdése értelmében az elkülönítetten gyűjtött hulladék elégetésére vonatkozó új tilalomra, valamint ezeknek a hulladékoknak a hulladéklerakókról szóló irányelv 5. cikke (3) bekezdésének új f) pontja értelmében a hulladéklerakóban történő lerakásának tilalmára. A fenti tilalmakat csak akkor lehet alkalmazni a hulladéktermelőkre és -birtokosokra, ha azok arányosak. A hulladék-keretirányelv 13. cikke kimondja továbbá, hogy az ezen hulladékokat érintő hulladékgazdálkodásnak az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül kell történnie.”

Ami az ECHA felé átadandó, az adott cikkekről szóló információkat illeti (a hulladék-keretirányelv 9. cikke (1) bekezdésének i) pontja és 9. cikkének (2) bekezdése)

„A háromoldalú tárgyalások végső fázisában a 9. cikk (1) bekezdése i) pontjának kilencedik francia bekezdésébe és a 9. cikk (2) bekezdésébe illesztett azon rendelkezés, amely kimondja, hogy azokat a cikkeket, amelyek a REACH-rendelet értelmében különös aggodalomra okot adó anyagot tartalmaznak, fel kell venni az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) adatbázisába, számos részletes kérdést vet fel, amely tisztázásra szorul, mielőtt a tagállamok a rendelkezés céljait szem előtt tartó szabályozásokat dolgozhatnak ki. Tisztázni kell például, hogy hogyan kellene úgy azonosítani az érintett cikkeket, hogy azok könnyen visszakereshető formában bekerülhessenek egy központi adatbázisba. Ezenkívül közös rendelkezéseket kell létrehozni az egyazon cikkekre vonatkozó többszörös adatbevitel kérdésének a rendezésére is, tekintettel arra, hogy ilyen helyzetekre nagy számban lehet számítani a kötelezettségeknek az ellátási lánc összes részvevőjére való kiterjesztését követően.

Németország sajnálatosnak tartja, hogy ez a rendelkezés, amely minden érintett részéről jelentős erőfeszítéseket követel majd, anélkül került be a tervezetbe, hogy a tartalom, illetve az – ilyen összetett kérdések esetében szükséges – megfelelő hatásvizsgálat tekintetében sor került volna a megfelelő előkészítésre. Németország csak a háromoldalú egyeztető eljárás keretében elért átfogó kompromisszumra tekintettel tud ezzel egyetérteni. Németország arra kéri a Bizottságot, hogy az ECHA-val, mint az adatbázis gondozásáért felelős szervvel konzultálva pontosan határozza meg mindazokat a részleteket, amelyek lehetővé teszik az ECHA és a tagállamok számára a rendelkezés megfelelő módon való végrehajtását, figyelmet fordítva arra, hogy az ezzel kapcsolatos munkaterhelés a szükséges minimumra korlátozódjon. Felkérjük a Bizottságot, hogy amennyiben úgy véli, hogy ez az uniós jog további módosításait teszi szükségessé, nyújtsa be a megfelelő rendelkezéstervezeteket.”

<i>Rendelet az ökológiai gazdálkodásról</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/848 rendelete az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről HL L 150., 2018.6.14., 1. o.	62/17	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: ellene szavazott: CZ, CY, LT, SK, FI tartózkodott: BE, HU, AT
---	-------	--------------------	--

A Bizottság nyilatkozatai

A Bizottság nyilatkozata az ökológiai fajtákkal kapcsolatos ideiglenes kísérletekről

„A Bizottság elismeri, hogy meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek alapján az ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajtákat ki kell fejleszteni.

Az „ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták” jellemzőinek leírására vonatkozó kritériumok megállapítása, valamint az »ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták« forgalmazási célú termelésére vonatkozó feltételek meghatározása céljából a Bizottság legkésőbb e rendelet alkalmazásának kezdete után 6 hónappal ideiglenes kísérletet szervez.

Az ideiglenes kísérlet arra irányul, hogy meghatározásra kerüljenek az ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták megkülönböztethetőségének, egyneműségének, állandóságának és – adott esetben – termesztési és használati értékének leírására szolgáló kritériumok, valamint egyéb forgalmazási – például a jelöléssel és a csomagolással kapcsolatos – feltételek. A feltételek és kritériumok megállapításánál a Bizottság figyelembe veszi az ökológiai gazdálkodás sajátos igényeit és céljait, mint például a genetikai sokféleség, a betegségekkel szembeni ellenállás, valamint a talaj- és éghajlati viszonyokhoz való alkalmazkodóképesség fokozását. Az ideiglenes kísérlet előrehaladásának nyomon követése érdekében éves jelentések készülnek majd.

A kísérlet keretében, amelynek hét évig kell tartania, és amelynek keretében kellő mennyiségű növényi szaporítóanyagot kell vizsgálni, a tagállamok mentesíthetők a 66/401/EGK irányelvben, a 66/402/EGK irányelvben, a 68/193/EGK irányelvben, a 2002/53/EK irányelvben, a 2002/54/EK irányelvben, a 2002/55/EGK irányelvben, a 2002/56/EGK irányelvben, a 2002/57/EGK irányelvben, a 2008/72/EGK irányelvben és a 2008/90/EK irányelvben meghatározott bizonyos kötelezettségek alól.

A Bizottság értékelni fogja e kísérlet eredményét azzal a céllal, hogy javaslatot tegyen a vetőmagvak és egyéb növényi szaporítóanyagok forgalmazására vonatkozó horizontális jogszabály követelményeinek az »ökológiai termelésre alkalmas ökológiai fajták« jellemzőivel kapcsolatos módosítására.”

A Bizottság nyilatkozata az 55. cikkre vonatkozóan

A Bizottság hangsúlyozza, hogy a 182/2011/EU rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.) 5. cikke (4) bekezdése második albekezdése b) pontjának szisztematikus alkalmazása ellentétes az említett rendelet betűjével és szellemével. E rendelkezés csak abban az esetben érvényesíthető, ha sajátos helyzet teszi indokolttá a fő szabálytól való eltérést, amely szerint a Bizottság elfogadhatja a végrehajtási jogi aktus tervezetét, ha a bizottság nem nyilvánított véleményt. Tekintettel arra, hogy az 5. cikk (4) bekezdésében megállapított általános szabály alól kivételt jelent a második albekezdés b) pontjának alkalmazása, nem tekinthető egyszerűen a jogalkotó „mérlegelési jogkörébe” tartozónak, hanem azt megszorító módon kell értelmezni, és ennél fogva indokolással kell alátámasztani.

Franciaország nyilatkozata

„Franciaország ambiciózusabb megközelítést részesített volna előnyben a hatásjavítók, a kölcsönhatás-fokozók és a koformulánsok ökológiai termelésben való felhasználását illetően. Elfogadja azonban a végleges szöveget, szem előtt tartva, hogy nemzeti szinten továbbra is meg lehet majd tiltani egyes anyagok használatát, ha azok nem felelnek meg az ökológiai termelés elveinek és célkitűzéseinek.

Franciaország arra kéri a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel a 9. cikk (3) bekezdésének végrehajtását, valamint annak hatását az ökológiai termelésre. Amennyiben nyilvánvalóvá válik, hogy a 9. cikk (3) bekezdésének második albekezdésének végrehajtása valószínűsíthetően hatással lesz az ökológiai ágazat integritására, a Bizottságnak javaslatot kell tennie a Tanács és az Európai Parlament felé a rendelet megfelelő módosítására.

Végül Franciaország ismételten hangsúlyozni kívánja: elkötelezett aziránt, hogy a rendelet európai és nemzeti szintű végrehajtása teljes mértékben összhangban legyen a rendelet célkitűzéseivel, különösen az ellenőrzési rendszer stabilitását illetően. Franciaország emlékeztetni kíván továbbá a Mezőgazdasági Különbizottság 2017. február 27-i és május 29-i ülésének jegyzőkönyvébe felvett nyilatkozatára.”

Svédország nyilatkozata

„Svédország támogatja az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről szóló új rendelet elfogadását. A rendelet hosszú távú keretet hoz létre az ökológiai ágazat számára. Svédország azonban sajnálatát fejezi ki aziránt, hogy a rendelet egyes részei akadályozni fogják egyes termelési formák elterjedését, például néhány üvegházakat működtető vállalat fejlődését, amelyek nem tudják majd növelni a területüket. Egyes esetekben a rendelet akadályozza az innovációt is, ami korlátozhatja az ágazat hosszú távú fejlődését. Svédország továbbra is hozzájárul az ökológiai gazdálkodási ágazat kedvező fejlődéséhez, és várakozással tekint az izolált ágyások ökológiai termelésben való használatáról szóló bizottsági jelentés elé. Az üvegházakat működtető vállalatokra vonatkozó szabályok alapját a tagállamok földrajzi és éghajlati különbségeit szem előtt tartó tudományos tényeknek kell képeznie.”

A Cseh Köztársaság nyilatkozata

„A Cseh Köztársaság aggodalmát fejezi ki az ökológiai rendeletre vonatkozó javaslat végső formáját illetően. Csalódottak vagyunk amiatt, hogy a reform eredeti szándéka – az ökológiai szektor szereplőire vonatkozó szabályok egyszerűsítése és harmonizálása az Unióban – nem valósult meg. Attól tartunk továbbá, hogy a kialakult szövegben található következetlenségek miatt az ökológiai termelésre utaló jelölés hitelét veszti a fogyasztók előtt.

A Cseh Köztársaság mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az aktuális reform egyik alapvető kérdésének – az ökológiai termékekben jelen lévő növényvédőszer-maradványok problémájának – megoldására vonatkozó döntés elhalasztásra került. E fejlemény nyugtalanító üzenetet közvetít a fogyasztók felé, hiszen nem feltétlenül teljesül azon elvárásuk, hogy az ökológiai termékek ne tartalmazzanak növényvédőszer-maradványokat.

A megállapodást visszalépésként értékeljük, amely alááshatja az ágazat további fejlődését.”

Litvánia nyilatkozata

„Litvánia megjegyzi, hogy a javaslat továbbra is tartalmaz olyan rendelkezést, amely nem felel meg a fogyasztók elvárásainak amiatt, hogy egy későbbi időpontra halasztja a nem engedélyezett anyagok ökológiai termékekben való jelenlétére vonatkozó döntést. Jelenlegi állapotában a javaslat csalódást okozna azoknak az uniós fogyasztóknak, akik kifejezetten az ökológiai termékek előállításának különleges jellege, tehát növényvédőszerektől való mentessége, „tisztasága” miatt választják őket.

Szintén kiemeljük, hogy a javaslat nem biztosítja a követelményeknek az egész Unión belüli harmonizálását. Mivel mindenáron a megállapodás volt a cél, a javaslat több olyan eltérést tartalmaz, amellyel az egyes tagállamok saját döntésük alapján élhetnek, illetve olyanokat is, amelyek kizárólag bizonyos tagállamok számára elérhetők, ezzel pedig egyenlőtlen versenyfeltételeket teremt a piacon.

A fenti okokból Litvánia ellenzi az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről szóló javaslat szövegét.”

<i>Rendelet a típusjóváhagyásról</i> Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/858 rendelete a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 151., 2018.6.14., 1. o.	73/17	minősített többség	valamennyi tagállam mellette, kivéve: tartózkodott: CZ, DE, LV, SK
Az Európai Bizottság nyilatkozatai <u>A különböző uniós és nemzeti adatbázisok közötti kapcsolat (9a. cikk)</u> „A Bizottság egyetért a jogalkotó azon véleményével, hogy a típusjóváhagyásokhoz és piacfelügyelethez használt különböző adatbázisok összekapcsolását biztosítani kell. Mivel egyes adatbázisokat a tagállamok önállóan kezelnek, a sikeres összekapcsolás a tagállamok teljes körű együttműködésén múlik.” <u>Új megállapodás a fogyasztói érdekekért</u> „A Bizottságot aggasztják a fogyasztók érdekeit sértő tömeges károkozással járó helyzetek – mint azt a bizonyos légszennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási előírásokat megkerülő gépjárműgyártók 2015. szeptemberi leleplezése is mutatja –, és felismeri az ilyen helyzetekben a fogyasztók számára jogorvoslatot biztosítani hivatott meglévő nemzeti eljárási eszközök határait. Az „Új megállapodás a fogyasztói érdekekért” csomag részeként a Bizottság 2018. április 11-én elfogadott egy javaslatot a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti eljárásokról [COM(2018)184], melynek célja, hogy a feltételeknek megfelelő szervezetek a fogyasztók nevében képviseleti eljárásokat indítsanak, valamint erőteljesebb szankciókra hatalmazza fel a tagállamok fogyasztóvédelmi hatóságait. E javaslat által – annak elfogadása után – a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok áldozatai – például az autógyártók olyan félrevezető reklámjainak áldozatai, amelyek nem felelnek meg a járművek típusjóváhagyására vonatkozó uniós szabályozási keretnek vagy a környezetvédelmi jogszabályoknak – közösen folyamodhatnak jogorvoslatért.”			

A Bizottság által végzett kötelező piacellenőrzések (9. cikk)

„A Bizottság üdvözlí, hogy a jogalkotó megerősítette a Bizottság által végzendő piacellenőrzéseket. Alapvető fontosságú, hogy a jogalkotó biztosítsa e tevékenységek megfelelő finanszírozását is, különösen a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó bizottsági javaslattal összefüggésben.”

A jelenlegi helyzet a kifutó sorozatok vonatkozásában (47. cikk)

„A Bizottság sajnálatát fejezi ki, hogy a kifutó sorozatok esetében a jövőbeli jogszabály – egy uniós eljárás helyett – fenntartja a jelenlegi helyzet szerinti nemzeti eljárásokat, ami megterhelő az importőrök, gépjárműgyártók, valamint a nemzeti és regionális hatóságok számára. A jelenlegi eljárásnak a biztonság és a környezetvédelem terén sincs hozzáadott értéke, és problémát jelent a használt gépjárművek belső piaca számára.” **A bizottsági munka szabályai**

„A bizottsági szabályok tekintetében a Bizottság hangsúlyozza, hogy a 182/2011/EU rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.) 5. cikke (4) bekezdése második albekezdésének b) pontjára történő rendszeres hivatkozás ellentétes az említett rendelet szellemével és szövegével. E rendelkezés csak abban az esetben érvényesíthető, ha sajátos helyzet teszi indokolttá a fő szabálytól való eltérést, amely szerint a Bizottság elfogadhatja a végrehajtási jogi aktus tervezetét, ha a bizottság nem nyilvánított véleményt. Tekintettel arra, hogy az 5. cikk (4) bekezdésében megállapított általános szabály alól kivételt jelent a második albekezdés b) pontjának alkalmazása, nem tekinthető egyszerűen a jogalkotó »mérlegelési jogkörébe« tartozónak, hanem azt megszorító módon kell értelmezni, és ennél fogva indokolással kell alátámasztani.”

A Bizottságnak a használat közbeni CO₂ -vizsgálatokat manipuláló készülékek szabályzására vonatkozó felhatalmazásának elhagyása (91. cikk)

„A Bizottság sajnálatát fejezi ki, hogy a társjogalkotók nem támogatták az arra vonatkozó eredeti bizottsági javaslatot, hogy a használatban lévő járművek megfelelősége a CO₂-kibocsátás tekintetében végrehajtási jogi aktus által kerüljön szabályozásra. Ez tovább fogja késleltetni a használatban lévő járművek megfelelőségi értékelését szolgáló eljárás kialakítását, amely központi fontosságú annak biztosításához, hogy az egyes gépjárművekhez rendelt CO₂-kibocsátási és üzemanyag-fogyasztási értékek megbízhatóak legyenek. A Bizottság hasonló felhatalmazást foglalt bele az új könnyű tehergépjárművek CO₂-kibocsátási előírásaira vonatkozó, 2017. november 8-án elfogadott javaslatába, és felkéri a társjogalkotókat, hogy támogassák azt.”

A Cseh Köztársaság és Lettország nyilatkozata

„A Cseh Köztársaság és Lettország teljes mértékben egyetért azzal, hogy szükség van a gépjárműveknek, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek típusjóváhagyására vonatkozó keretrendszer felülvizsgálatára annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a biztonságnak, illetve az egészség és a környezet védelmének magas szintjét.

A Cseh Köztársaság és Lettország támogatja az új rendelet céljait és alapelveit, például a hatékony piacfelügyeletet, az egyértelmű és harmonizált visszahívási és védintézkedési eljárásokat, a műszaki szolgálatok megfelelő működését, a nemzeti hatóságok közötti szorosabb együttműködést, valamint a típusjóváhagyási szabályok egységes alkalmazását. A hatékony piacfelügyeleti rendszernek mindenekelőtt kockázatértékelési elveken kell alapulnia.

A Cseh Köztársaság és Lettország továbbra is vitatja azt az állítólagos hozzáadott értéket, amelyet a Bizottság által a nemzeti típusjóváhagyó hatóságok felett gyakorolt további felügyelet képviselne az Európai Parlamenttel folytatott háromoldalú egyeztetések eredményeként elfogadott 9a. cikk szövege szerint. A típusjóváhagyó hatóságoknak a Bizottság általi értékelése a rendelet céljainak elérése szempontjából nem tekinthető szükségesnek és arányosnak. Éppen ellenkezőleg, amellet, hogy szükségtelen bürokráciával terheli a rendszert, a szóban forgó mechanizmus sérti az EU-típusjóváhagyási rendszer alapját képező elveket. A 9a. cikk beavatkozik a nemzeti hatóságok tagállami hatáskörbe tartozó tevékenységeibe. Az, hogy a nemzeti típusjóváhagyó hatóságok hatásköre nincs tiszteletben tartva, hátrányosan érinti magába az EU-típusjóváhagyási rendszerbe vetett bizalmat és a rendszer iránti tiszteletet is. Az említett értékelés továbbá a szakértői értékelési rendszerrel párhuzamosan történik majd, és növelni fogja a hatóságok már így is jelentős adminisztratív terheit.

Ezenfelül a Cseh Köztársaság és Lettország szerint a 90. cikk szövege rendkívül fontos, mivel meghatározza az uniós bírságolási rendszert, amely közvetlen hatást gyakorol a gyártókra. Éppen ezért az igazgatási bírságok kiszámítására és beszedésére vonatkozó eljárást és módszereket végrehajtási jogi aktus útján kellene elfogadni.”

Németország nyilatkozata

„A szövetségi kormány köszönetet kíván mondani minden érdekelt félnek a gépjárművek és azok pótkocsijainak típusjóváhagyásáról és piacfelügyeletéről szóló új rendelettervezettel kapcsolatosan végzett munkájáért. Németország támogatja a gépjárműveknek, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek típusjóváhagyására vonatkozó keretirányelv felülvizsgálatát, melynek célja a közúti közlekedésbiztonság, illetve az egészség és a környezetvédelem magas szintjének biztosítása. Ez különösen így van a kötelező piacfelügyelet bevezetése, a tagállamok információszolgáltatási kötelezettsége és a típusjóváhagyáshoz kapcsolódó gépjárművizsgálatot végző műszaki szolgálatok szigorúbb ellenőrzése tekintetében.

Ugyanakkor az a véleményünk, hogy a rendelettervezet nem megy elég messze. A cél az a típusjóváhagyásra és a piacfelügyeletre vonatkozó szabályok javítása, valamint az európai típusjóváhagyási jogszabályokba vetett bizalom helyreállítása. A megbeszélések folyamán Németország számos olyan javaslatot nyújtott be, amely tartalmában túlmutat a jelenlegi javaslaton, és amely hozzájárult volna a szöveg pontosságához, egyértelműségéhez és alkalmazhatóságához. Sajnálattal állapítjuk meg, hogy Németország alapvető kérései nem kerültek be a rendeletjavaslat jelenlegi változatába. Ez különösen a következő vonatkozásokat illeti:

- A típusjóváhagyás és a piacfelügyelet szabályainak meghatározása, a nem megfelelő termékekre vonatkozó világos eljárással.
- A szövetségi kormány javaslata egy olyan központi szerv létrehozását illetően, amely viták esetén szakértői testületként pontosan megszabott határidőn belül döntést hoz.
- A műszaki szolgálatok rotációs rendszerének bevezetése a minőség javítása érdekében. Az ún. „négy szem alapelv” értelmében egy második műszaki szolgáltatónak véletlenszerű ellenőrzéseket kellene végrehajtania, ezzel javítva a típusjóváhagyások minőségét.
- A kifutó sorozatú járművek első nyilvántartásba vételekor kiadott, a kiadástól kezdve korlátlan ideig érvényes megfelelőségi tanúsítványokra vonatkozó szabályok újakkal való helyettesítése.
- Németország ezen kívül továbbra is a szén-dioxid-kibocsátás és az üzemanyagfogyasztás valós körülmények között történő ellenőrzésének érdekében fog küzdeni, mivel ezek nem kerültek be a javaslat jelenlegi változatába. Fontosnak tartjuk, hogy ez a rendelkezés azonnal bevezetésre kerüljön.”

NEM JOGALKOTÁSI AKTUSOK	
JOGI AKTUS	DOKUMENTUM / NYILATKOZATOK
<i>A Tanács határozata az OTIF-RID bizottságban képviselendő uniós álláspontról (2018. május 30.)</i> A Tanács 2018. május 22-i (EU) 2018/768 határozata a Nemzetközi Vasúti Fuvarozásügyi Államközi Szervezet veszélyes áruk szállításával foglalkozó szakértői bizottságának 55. ülésén a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény C. függelékének egyes módosításaival kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról HL L 129., 2018.5.25., 77. o.	7209/18
<i>A 2019. évi európai parlamenti választások időpontjai</i> A Tanács 2018. május 22-i (EU, Euratom) 2018/767 határozata a közvetlen és általános választójog alapján a kilencedik alkalommal megrendezésre kerülő európai parlamenti képviselői választások időszakának meghatározásáról HL L 129., 2018.5.25., 76. o.	7162/18
<i>Az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló ajánlás módosítása</i> A Tanács 2018. május 22-i ajánlása az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról (EGT-vonatkozású szöveg) HL C 189., 2018.6.4., 1. o.	9009/18
<i>Ajánlás a közös értékek, az inkluzív oktatás és az oktatás európai dimenziójának előmozdításáról</i> A Tanács 2018. május 22-i ajánlása a közös értékek, az inkluzív oktatás és az oktatás európai dimenziójának előmozdításáról HL C 195., 2018.6.7., 1. o.	9010/18

A Tanács következtetései az európai oktatási térség létrehozásának lépéseiről	9012/18
A Tanács következtetései a biztonságos, összetartó és harmonikus európai társadalom megteremtésében a fiatalok által betöltött szerepről	9013/18
A Tanács következtetései a fiataloknak az Európai Unión belüli demográfiai kihívások kezelésében betöltött szerepéről	9014/18
A Tanács következtetései a kulturális örökség valamennyi uniós szakpolitikai területen történő előtérbe helyezésének szükségességéről	9015/18
A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott következtetések az Európai Unió közös értékeinek a sport segítségével történő közvetítéséről	9016/18
Az Európai Unió Tanácsának 2018. május 22-én, Brüsszelben tartott 3618. ülése (Külügyek)	
NEM JOGALKOTÁSI AKTUSOK	
JOGI AKTUS	DOKUMENTUM / NYILATKOZATOK
<i>A Tanács következtetései „A Mianmarnak (Burma) nyújtott uniós támogatás” című számvevőszéki különjelentésről</i> A Tanács következtetései a Mianmarnak (Burma) nyújtott uniós támogatásról szóló, 4/2018. sz. számvevőszéki különjelentésről	8952/18
<i>A Tanács határozata az EGT Vegyes Bizottságban az EGT-megállapodás egyes, a négy alapszabadságon kívül eső területeken folytatott együttműködésről szóló 31. jegyzőkönyvének módosításával kapcsolatosan képviselendő álláspontról (Költségvetési jogcím – A pénzügyi szolgáltatások egységes piacának megvalósítása és fejlesztése)</i> A Tanács 2018. május 22-i (EU) 2018/776 határozata az EGT Vegyes Bizottságban az EGT-megállapodás egyes, a négy alapszabadságon kívül eső területeken folytatott együttműködésről szóló 31. jegyzőkönyvének módosításával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról (12 02 01. jogcímcsoport: „A pénzügyi szolgáltatások egységes piacának megvalósítása és fejlesztése”) (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 131., 2018.5.29., 12. o.	8187/18

<i>A Tanács határozata az EGT Vegyes Bizottságban az EGT-megállapodás 31. jegyzőkönyvének módosításával kapcsolatban képviselendő álláspontról (Az Unió védelmi kutatásra irányuló előkészítő intézkedése)</i> A Tanács 2018. május 22-i (EU) 2018/777 határozata az EGT Vegyes Bizottságban az EGT-megállapodás egyes, a négy alapszabadságon kívül eső területeken folytatott együttműködésről szóló 31. jegyzőkönyvének módosításával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról (02 04 77 03. költségvetési jogcím: „A védelmi kutatásra irányuló előkészítő intézkedés”) (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 131., 2018.5.29., 14. o.	8190/18
<i>A Tanács határozata az EGT Vegyes Bizottságban az EGT-megállapodás egyes, a négy alapszabadságon kívül eső területeken folytatott együttműködésről szóló 31. jegyzőkönyvének módosításával kapcsolatosan képviselendő álláspontról (Költségvetési sor: 04 03 01 03 – Szociális biztonság)</i> A Tanács 2018. május 22-i (EU) 2018/786 határozata az EGT Vegyes Bizottságban az EGT-megállapodás egyes, a négy alapszabadságon kívül eső területeken folytatott együttműködésről szóló 31. jegyzőkönyvének módosításával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról (04 03 01 03. költségvetési jogcím: „A munkavállalók szabad mozgása, valamint a szociális biztonsági rendszerek és a migráns munkavállalókra, többek között a harmadik országokból származó migráns munkavállalókra vonatkozó intézkedések összehangolása”) (EGT-vonatkozású szöveg) HL L 132., 2018.5.30., 45. o.	8194/18
<i>A Tanács határozata az EGT Vegyes Bizottságban az EGT-megállapodás IX. mellékletének (Pénzügyi szolgáltatások) módosításával kapcsolatosan képviselendő álláspontról (EMIR másodszintű jogi aktusok)</i> A Tanács 2018. május 22-i (EU) 2018/817 határozata az EGT Vegyes Bizottságban az EGT-megállapodás IX. mellékletének (Pénzügyi szolgáltatások) módosításával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról (EMIR másodszintű jogi aktusok) HL L 137., 2018.6.4., 7. o.	7438/18
A Tanács következtetései az energiáról és a fejlesztésről	8954/18

<i>Következtetések a fenntartható fejlődésbe való beruházásról és az EU által nyújtott fejlesztési támogatás célértékeiről szóló 2018. évi jelentésről</i> A Tanács következtetései – „Beruházás a fenntartható fejlődésbe” és az Európai Tanács részére készített 2018. évi éves jelentés az EU által nyújtott fejlesztési támogatás célértékeiről	8959/18
<i>Következtetések az EU külső finanszírozási eszközeiről szóló éves jelentésről</i> A Tanács következtetései – Éves jelentés az Európai Unió külső tevékenységeit finanszírozó eszközök 2016. évi végrehajtásáról	8960/18
<i>Kapcsolatok Mexikóval – Horvátország csatlakozása és az EU–Mexikó gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodás harmadik kiegészítő jegyzőkönyvének ideiglenes alkalmazása</i> A Tanács határozata az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Mexikói Egyesült Államok közötti gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozására figyelemmel készült harmadik kiegészítő jegyzőkönyvnek az Európai Unió és tagállamai nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról	15380/17
<i>Kapcsolatok Mexikóval – Horvátország csatlakozása és az EU–Mexikó gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodás harmadik kiegészítő jegyzőkönyvének ideiglenes alkalmazása</i> A Tanács határozata az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Mexikói Egyesült Államok közötti gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozására figyelemmel készült harmadik kiegészítő jegyzőkönyv Európai Unió nevében történő megkötéséről	15383/17

<i>A Tanács határozata a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából az Európai Unió által az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, valamint másrészről a Mexikói Egyesült Államok közötti gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodás értelmében létrehozott EU–Mexikó Vegyes Bizottságban képviselendő álláspontról</i> A Tanács határozata az Európai Unió által az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, valamint másrészről a Mexikói Egyesült Államok között létrejött gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodás által létrehozott EU-Mexikó Vegyes Tanácsban képviselendő álláspontról, a Vegyes Tanács 2/2000 és 2/2001 sz. határozatának módosításával kapcsolatban, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából	15376/17
<i>Az Ausztráliával és Új-Zélanddal kötendő szabadkereskedelmi megállapodásokról folytatott tárgyalások</i> A Tanács határozata az Ausztráliával kötendő szabadkereskedelmi megállapodásra irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról	7663/18
<i>Az Ausztráliával és Új-Zélanddal kötendő szabadkereskedelmi megállapodásokról folytatott tárgyalások</i> A Tanács határozata az Új-Zélanddal kötendő szabadkereskedelmi megállapodásra irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról	7661/18
A Tanács következtetései az uniós kereskedelmi megállapodások megtárgyalásáról és megkötéséről	9120/18

Az Európai Unió Tanácsának 2018. május 25-én, Brüsszelben tartott 3619. ülése (Gazdasági és Pénzügyek)

JOGALKOTÁSI AKTUSOK

JOGI AKTUS	DOKUMENTUM	SZAVAZÁSI SZABÁLY	SZAVAZATOK
<i>A 2011/16/EU irányelvnek az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókkal kapcsolatos információcsere tekintetében történő módosítása</i> A Tanács 2018. május 25-i (EU) 2018/822 irányelve a 2011/16/EU irányelvnek az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókkal kapcsolatosan az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról HL L 139., 2018.6.5., 1. o.	7160/18	egyhangúság	valamennyi tagállam mellette
A Tanács nyilatkozata „Annak érdekében, hogy megfelelő és egyenlő feltételeket lehessen biztosítani a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló rendszerekkel kapcsolatos hatékony információcserét és teljes körű átláthatóságot illetően, a Tanács hangsúlyozza, hogy szilárdan támogatja politikailag, hogy nemzetközi szintű fellépésre kerüljön sor a közös jelentéstételi standard kikerülésére irányuló konstrukciók és áttekinthetetlen struktúrák kezelését célzó kötelező adatközlési szabályok általános végrehajtása érdekében.”			
Németország nyilatkozata „A Németországi Szövetségi Köztársaság értelmezésében a Németországban a jogi szakmák gyakorlóinak biztosított kiváltságok a jogszabály szerint engedélyezett könyvvizsgálókra, az adótanácsadókra és az okleveles könyvvizsgálókra is ugyanúgy vonatkoznak, ahogy az ügyvédekre.”			

NEM JOGALKOTÁSI AKTUSOK	
JOGI AKTUS	DOKUMENTUM / NYILATKOZATOK
<i>Magyarország – héa-eltérés az áruk és szolgáltatások tekintetében</i> A Tanács 2018. május 25-i (EU) 2018/789 végrehajtási határozata Magyarországnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv 193. cikkétől eltérő különös intézkedés bevezetésére történő felhatalmazásáról HL L 134., 2018.5.31., 10. o.	8045/18
<i>Következtetések az Európai Számvevőszék Görögországról szóló jelentéséről</i> A Tanács következtetései az Európai Számvevőszék 17/2017. sz. különjelentéséről: „Az Európai Bizottság beavatkozása a görög pénzügyi válságba”	8665/18
<i>Következtetések a harmadik országokkal kötendő megállapodásokba a jó adóügyi kormányzásra vonatkozóan illesztendő záradékról</i> A Tanács következtetései a jó adóügyi kormányzással kapcsolatos, harmadik országokkal való megállapodásokra vonatkozó egységes uniós rendelkezésről	9294/18
<i>A 2018. évi európai szemeszter</i> A Tanács következtetései a 2018. évi részletes vizsgálatokról és a 2017. évi országspecifikus ajánlások végrehajtásáról	9354/18
Magyarország nyilatkozata „Magyarország azon az állásponton van, hogy a 2018. évi részletes vizsgálatokról és a 2017. évi országspecifikus ajánlások végrehajtásáról szóló tanácsi következtetésekben figyelembe kell venni az Európai Tanács 2017. decemberi és 2018. márciusi ülésén folytatott, az EU szociális dimenziójával kapcsolatos megbeszélések eredményét. Tekintve, hogy ezeken az üléseken nem született megállapodás a szociális jogok európai pillérének az európai szemeszter folyamatába való beépítéséről, Magyarország nem fogadhat el olyan KÖVETKEZTETÉSEKET, AMELYEK TARTALMAZZÁK, hogy a Bizottság belefoglalta az országjelentésekbe a szociális jogok európai pillérét. Következésképpen Magyarország nem tud egyetérteni a tanácsi következtetések 17. pontjának szövegével, és tartózkodni fog a következtetések elfogadásakor.”	
A Tanács következtetései a népesség előregeredésére tekintettel az államháztartás fenntarthatóságáról	9356/18

Az Európai Unió Tanácsának 2018. május 28-án és 29-én Brüsszelben tartott 3620. ülése (Versenyképesség (Belső Piac, Ipar, Kutatás és Űrpolitika))	
NEM JOGALKOTÁSI AKTUSOK	
JOGI AKTUS	DOKUMENTUM / NYILATKOZATOK
<i>A Tanács határozata a földközi-tengeri térségben folytatott kutatási és innovációs partnerségre (PRIMA) vonatkozó tudományos és technológiai együttműködési megállapodásnak a Libanoni Köztársasággal való megkötéséről</i> A Tanács 2018. május 28-i (EU) 2018/826 határozata a Libanoni Köztársaságnak a földközi-tengeri térségben folytatott kutatási és innovációs partnerség (PRIMA) programban való részvételére vonatkozó feltételeket meghatározó, az Európai Unió és a Libanoni Köztársaság közötti tudományos és technológiai együttműködésről szóló megállapodás megkötéséről HL L 140., 2018.6.6., 1. o.	11967/17
<i>A Tanács határozata az EU–Svájc állategészségügyi vegyes bizottságban képviselendő uniós álláspontról</i> A Tanács határozata az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló megállapodással létrehozott Állategészségügyi Vegyes Bizottságban a megállapodás 11. mellékletének 6. függelékét módosító 1/2017. számú határozattal kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról	14048/17

<i>A Tanács végrehajtási határozata az Ausztriát érintő pénzbírság kiszabásáról</i> A Tanács 2018. május 28-i (EU) 2018/818 végrehajtási határozata a Salzburg tartomány adósságadatainak manipulálása miatt Ausztriát érintő pénzbírság kiszabásáról HL L 137., 2018.6.4., 23. o.	9140/17
A Bizottság nyilatkozata „A tagállamok hiánnyal vagy adóssággal kapcsolatos adatainak megbízhatósága rendkívül fontos az Unió gondos gazdasági irányításához, amelyet az 1173/2011/EU rendelet elfogadása is elismert. Bírság kiszabása esetén az egyenlő bánásmód elvét a korábbi esetekre való hivatkozással tiszteletben kell tartani. Jóllehet a Bizottság értékeli, hogy a Tanács nem vitatja a Bizottságnak a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó kizárólagos fennhatóságát és a Bizottság által megállapított tényeket sem, azonban sajnálattal fogadja azon körülményeket, amelyek között a Tanács a bírságot csökkentette. A Bizottság úgy véli, hogy »a tények nagyfokú összetettségéből adódó nehézségek« ez esetben vagy az esetleges későbbi esetekben nem szolgálnak releváns indokolással a bírság összegének csökkentésére.”	
A Tanács következtetései az európai nyílt tudományosadat-felhőről	9291/18
A Tanács következtetései a tudásáramlás felgyorsításáról az Európai Unióban	9507/18

Az Európai Unió Tanácsának 2018. május 28-án, Brüsszelben tartott 3621. ülése (Külügyek)	
NEM JOGALKOTÁSI AKTUSOK	
JOGI AKTUS	DOKUMENTUM / NYILATKOZATOK
<i>Szíriával szembeni korlátozó intézkedések – felülvizsgálat – határozat és végrehajtási rendelet</i> A Tanács 2018. május 28-i (KKBP) 2018/778 határozata a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2013/255/KKBP határozat módosításáról HL L 131., 2018.5.29., 16. o.	8200/18
<i>Szíriával szembeni korlátozó intézkedések – felülvizsgálat – határozat és végrehajtási rendelet</i> A Tanács 2018. május 28-i (EU) 2018/774 végrehajtási rendelete a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 36/2012/EU rendelet végrehajtásáról HL L 131., 2018.5.29., 1. o.	8201/18
A Tanács következtetései az EU fokozottabb biztonsági együttműködéséről Ázsiában és Ázsiával	8941/18
<i>Következtetések a „Választási megfigyelő missziók – Történnek erőfeszítések az ajánlások utánkövetésére, de jobb monitoringra lenne szükség” című különjelentésről (Európai Számvevőszék, 22/2017. sz.)</i> A Tanács következtetései az Európai Számvevőszék 22/2017. sz., „Választási megfigyelő missziók – Történnek erőfeszítések az ajánlások utánkövetésére, de jobb monitoringra lenne szükség” című különjelentéséről	9121/18
<i>Következtetések a kézi- és könnyűfegyverek, valamint az azokhoz szükséges lőszerek tiltott kereskedelme elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós álláspontról</i> A Tanács következtetései a kézi- és könnyűfegyverek tiltott kereskedelme elleni küzdelemről az ENSZ kézi- és könnyűfegyverekkel kapcsolatos cselekvési programjának végrehajtását áttekintő harmadik felülvizsgálati konferencián (New York, 2018. június 18–29.) képviselendő uniós álláspontról	8978/18
A Tanács következtetései a polgári KBVP megerősítéséről	9288/18
A Tanács következtetései Venezueláról	9167/18

Jogalkotási aktusoknak az Európai Parlament második olvasatát (Strasbourg, 2018. május 28–31.) követő elfogadása

JOGALKOTÁSI AKTUSOK			
JOGI AKTUS	DOKUMENTUM	SZAVAZÁSI SZABÁLY	SZAVAZATOK
Az Európai Parlament és a Tanács 2018. május 30-i (EU) 2018/825 rendelete az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1036 rendelet és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet módosításáról HL L 143., 2018.6.7., 1. o.	24/18 (9475/18)	nem alkalmazandó	nem alkalmazandó